

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 354

39. vuosikerta

23. marraskuuta 1996

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I *Tiedonantoja*

Tuomioistuim

TUOMIOISTUIN

96/C 354/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 11 päivänä heinäkuuta 1996 asiassa C-306/94 (Cour administrative d'appel de Lyonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Régie dauphinoise — Cabinet A. Forest SARL vastaan Ministre du Budget (Arvonlisävero — Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 19 artiklan 2 kohdan tulkinta — Ennakolta maksetun veron vähentäminen — Liitännäiset rahoitusliiketoimet — Vähennyksen suhdeluvun laskeminen)	1
96/C 354/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 10 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-61/94, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (Jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättäminen — Kansainvälinen maitoalaa koskeva sopimus)	1
96/C 354/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 10 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-222/94, Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Ranskan tasavalta, vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 89/552/ETY — Televiestintä — Televisiolähetyskset — Jäsenvaltioiden lainkäyttövalta televisiolähetystoiminnan harjoittajien osalta)	2
96/C 354/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 10 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-277/94 (Arrondissementsrechtbank te Amsterdamin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Z. Taflan-Met, S. Altun-Baser ja E. Andal-Bugdayci vastaan Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank sekä O. Akol vastaan Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (ETY—Turkki-assosiointisopimus — Assosiointineuvoston päätös — Sosiaaliturva — Voimaantulo — Välitön oikeusvaikutus)	2
96/C 354/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 10 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-11/95, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Direktiivi 89/552/ETY — Ohjelmien lähettäminen kaapeleitse)	3

FI

2

(jatkuu kääntöpuolella)

96/C 354/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 12 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-251/94 (Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Eduardo Lafuente Nieto vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Sosiaaliturva — Työkyvyttömyys — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 46 ja 47 artikla — Etuuksien laskeminen)	4
96/C 354/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 12 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-278/94, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Kansalaisuuteen perustuva välillinen syrjintä — Siirtotyöläisten lapset — Sosiaaliset edut — Ensimmäistä työpaikkaansa hakevat nuoret työnhakijat — Pääsy erityisiin työllistämishjelmiin)	4
96/C 354/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto), 12 päivänä syyskuuta 1996, yhdistetyissä asioissa C-58/95, C-75/95, C-112/95, C-119/95, C-123/95, C-135/95, C-140/95, C-141/95, C-154/95 ja C-157/95 (Pretura circondariale di Roman (sezione distaccata di Tivoli ja sezione distaccata di Castelnuovo di Porto) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynnit Sandro Gallottia ym. vastaan (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Jätteet — Direktiivi 91/156/ETY)	5
96/C 354/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 17 päivänä syyskuuta 1996, yhdistetyissä asioissa C-246/94, C-247/94, C-248/94 ja C-249/94 (Corte suprema di cassazione esittämät ennakkoratkaisupyyntöt), Cooperativa Agricola Zootechnica S. Antonio ym. vastaan Amministrazione delle Finanze dello Stato (Komission asetukset (ETY) N:o 612/77 ja (ETY) N:o 1384/77 — Tiettyjen lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityinen tuontijärjestelmä — Neuvoston direktiivi 79/623/ETY)	5
96/C 354/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 26 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-302/93 (Gerechthshof te 's-Gravenhagen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Etienne Debouche vastaan Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen (Arvonlisävero — Direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan a alakohdan sekä direktiivin 79/1072/ETY 3 artiklan b kohdan ja 5 artiklan ensimmäisen kohdan tulkinta — Arvonlisäveron palautus maan alueelle sijoittumattomille verovelvollisille)	6
96/C 354/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto), 26 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-230/94 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Renate Enkler vastaan Finanzamt Homburg (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Taloudellisen toiminnan käsite — Veron peruste)	6
96/C 354/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 26 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-241/94, Ranskan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun valtion tuen käsite — Valtion sosiaaliset toimenpiteet)	7
96/C 354/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 26 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-287/94 (Østre Landsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), A/S Richard Frederiksen & Co. vastaan Skatteministeriet (Pääoman hankinta — Pääomanhankintaveron — Emoyhtiön tytäryhtiölleen antama koroton laina — Yhtiöiden tuloverotus)	7

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
96/C 354/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 26 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-327/94 (Finanzgericht Kölnin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Jürgen Dudda vastaan Finanzamt Bergisch Gladbach (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Direktiivin 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinta — Taide- ja viihdetapahtumien äänentoisto — Palvelujen suorituspaikka)	8
96/C 354/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 26 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-43/95 (Högsta domstolenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Data Delecta Aktiebolag ja Ronny Forsberg vastaan MSL Dynamics Ltd (Yhdenvertainen kohtelu — Kansalaisuuteen perustuva syrjintä — <i>Cautio judicatum solvi</i>)	8
96/C 354/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 26 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-79/95, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti)	9
96/C 354/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 26 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-117/95, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 92/35/ETY — Direktiivi 92/40/ETY — Laiminlyönti panna direktiivit täytäntöön säädetyissä määräajoissa)	9
96/C 354/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto), 26 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-168/95 (Pretura circondariale de Vicenzan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Luciano Arcaroa vastaan (Kadmiumpäästöt — Neuvoston direktiivien 76/464/ETY ja 83/513/ETY tulkinta — Välitön oikeusvaikutus — Mahdollisuus vedota direktiiviin yksityistä oikeussubjektia vastaan)	10
96/C 354/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 3 päivänä lokakuuta 1996, asiassa C-41/94, Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen — EMOTR — Naudanlihantuottajille maksettava erityispalkkio — Menojen tunnustamatta jättäminen)	10
96/C 354/20	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 3 päivänä lokakuuta 1996, asiassa C-126/95 (Centrale Raad van Beroepin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), A. Hallouzi-Choho vastaan Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank (ETY:n ja Marokon välinen yhteistyösopimus — 41 artiklan 1 kohta — Syrjintäkiellon periaate sosiaaliturvan alalla — Välitön oikeusvaikutus — Marokkolaisen siirtotyöläisen puoliso — Alankomaiden yleistä vanhuusvakuutusta koskevan lainsäädännön erityiset soveltamissäännöt) ...	11
96/C 354/21	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 3 päivänä lokakuuta 1996, asiassa C-380/95, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 91/414/ETY — Täytäntöönpanon laiminlyönti)	11
96/C 354/22	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 8 päivänä lokakuuta 1996, yhdistetyissä asioissa C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 ja C-190/94 (Landgericht Bonnin esittämät ennakkoratkaisupyynnöt), Erich Dillenkofer ym. vastaan Saksan liittotasavalta (Matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista annettu direktiivi 90/314/ETY — Direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti — Jäsenvaltion vastuu ja korvausvelvollisuus)	12

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
96/C 354/23	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto), 12 päivänä kesäkuuta 1996, asiassa C-95/96 (tribunal de commerce de Marseillen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Urssaf — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône v. Clinique de la Pointe Rouge SA (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)	12
96/C 354/24	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto), 12 päivänä kesäkuuta 1996, asiassa C-96/96 (tribunal de commerce de Marseillen esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Urssaf — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône vastaan Clinique Florens SA (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)	13
96/C 354/25	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (neljäs jaosto), 11 päivänä heinäkuuta 1996, asiassa C-325/94 P, An Taise — The National Trust for Ireland ja World Wide Fund for Nature UK (WWF) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku — Päätös, josta voidaan valittaa — Selvästi perusteeton valitus)	13
96/C 354/26	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto), 17 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-19/95 P, San Marco Impex Italiana Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valitus — Julkiset hankinnat — ETY:n perustamissopimuksen 178 artikla ja 215 artiklan toinen kohta)	13
96/C 354/27	Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys, 24 päivänä syyskuuta 1996, yhdistetyissä asioissa C-239/96 R ja C-240/96 R, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, jota tukee Saksan liittotasavalta, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimet — Sosiaalipolitiikka — Yhteisön toimet vanhusten hyväksi — Yhteisön toimet köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi)	14
96/C 354/28	Asia C-288/96: Saksan liittotasavallan 26.8.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	14
96/C 354/29	Asia C-307/96: Tribunal du travail de Bruxellesin 5.9.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Baldone Salvatore vastaan Institut National d'assurance maladie-invalidité	15
96/C 354/30	Asia C-310/96: Euroopan yhteisöjen komission 24.9.1996 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	15
96/C 354/31	Asia C-311/96: Euroopan yhteisöjen komission 24.9.1996 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	16
96/C 354/32	Asia C-312/96: Euroopan yhteisöjen komission 24.9.1996 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	16
96/C 354/33	Asia C-313/96: Euroopan yhteisöjen komission 25.9.1996 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	17

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
96/C 354/34	Asia C-319/96: Østre Landsretin 4.9.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Brinkmann Tabakfabriken GmbH vastaan Skatteministeriet	17
96/C 354/35	Asia C-320/96 P: Union européenne de radio-télévisionin 30.9.1996 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston 11.7.1996 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-528/93, T-542/93, T-543/93 ja T-546/93, joissa vastapuolina olivat toisaalta Métropole télévision SA, Reti Televisive Italiane SpA, Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), Gestevisión Telecinco ja Antena 3 de Televisión ja toisaalta Euroopan yhteisöjen komissio, Union européenne de radio-télévision, Radiotelevisione italiana Spa (RAI) ja Radiotelevisión española (RTVE)	18
96/C 354/36	Asia C-321/96: Schleswig-Holsteinische Oberverwaltungsgerichtin 10.7.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Dr. Wilhelm Mecklenburg vastaan Kreis Pinneberg, — Der Landrat, kolmantena asianosaisena Der Vertreter des öffentlichen Interesses, Kiel	19
96/C 354/37	Asia C-323/96: Euroopan yhteisöjen komission 2.10.1996 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	19
96/C 354/38	Asia C-324/96: Echinonin Eirinodikeion 24.7.1995 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Odetti Nikou Petridi Anonymos Kapnemporiki AE vastaan Athanasia Simou ym.	20
96/C 354/39	Asia C-325/96: Supremo Tribunal Administrativo (Pleno da Secção do Contencioso Tributário) 10.7.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fábrica de Queijo Eru Portuguesa, Limitada vastaan Subdirector-Geral das Alfândegas	20
96/C 354/40	Asia C-326/96: Employment Appeal Tribunalin (Lontoo) 14.8.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa B. S. Levez vastaan T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd	20
96/C 354/41	Asia C-328/96: Euroopan yhteisöjen komission 7.10.1996 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	21
96/C 354/42	Yhdistetyt asiat C-332/96 ja C-333/96: Pretura di Roman 2.10.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asioissa 1) CO.NA.TA. — Consorzio Nazionale Tabacchi Soc.Coop. a r.l. ja 2) Agrindustria Srl vastaan AIMA — Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo	22
96/C 354/43	Asia C-339/96: Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches-du-Rhône 1.3.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa M. J. Farias vastaan Caisse régionale d'assurances maladie du Sud-Est	22
96/C 354/44	Asia C-343/96: Pretura Circondariale di Bolzanon (Sezione distaccata di Vipiteno) 17.8.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Dilexport Srl vastaan Amministrazione delle Finanze dello Stato	22

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

96/C 354/45	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 16 päivänä lokakuuta 1996, asiassa T-36/94, Alberto Capitanio vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Uudelleensijoittaminen — Virkatason vahvistaminen — Virkamiehelle vastainen päätös)	23
96/C 354/46	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 16 päivänä lokakuuta 1996, asiassa T-37/94, Dimitrios Benecos vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Uudelleensijoittaminen — Virkatason vahvistaminen — Virkamiehelle vastainen päätös)	24
96/C 354/47	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 16 päivänä lokakuuta 1996, asiassa T-56/94, Raffaele de Santis vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Ilmoitus avoimesta virasta — Menettelysääntöjen väärinkäyttö)	24
96/C 354/48	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 16 päivänä lokakuuta 1996, asiassa T-336/94, Efiol SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Otsonikerrosta heikentävistä aineista annettu asetus (ETY) N:o 594/91 — Kiintiöiden jakaminen — Tuontiluvat — Kieltäytyminen myöntämästä tuontilupia — Korvausvaatimus — Luottamuksensuoja)	24
96/C 354/49	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 16 päivänä lokakuuta 1996, asiassa T-378/94, Josephus Knijff vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin (Henkilöstö — Väliaikaiset toimenhaltijat, jotka on otettu palvelukseen yhteistyössä kansallisten tarkastuselinten kanssa — Heidän palkkaluokkaan sijoittamista koskevan säännösten soveltaminen)	25
96/C 354/50	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 22 päivänä lokakuuta 1996, asiassa T-266/94, Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark, Skibsværftsforeningen ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtion tuet — Laivanrakennus — Poikkeusjärjestely — Entisessä Saksan demokraattisessa tasavallassa olevat telakat)	25
96/C 354/51	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 22 päivänä lokakuuta 1996, asiassa T-330/94, Salt Union Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtion tuki — Komission kieltäytyminen ehdottamasta perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja aiheellisia toimenpiteitä — Kumoamiskanne — Tutkimatta jättäminen)	25
96/C 354/52	Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys, 28 päivänä elokuuta 1996, asiassa T-112/96 R, Jean-Claude Séché vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Hakemuksen hylkääminen ja toisen hakijan nimittäminen — Välitoimet — Hakemus täytäntöönpanon lykkäämiseksi — Kiireellisyys — Kiireellisuuden puuttuminen) ...	26
96/C 354/53	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 4 päivänä lokakuuta 1996, asiassa T-197/95, Sveriges Betodlares Centralforening ja Sven Åke Henrikson vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Yhteinen maatalouspolitiikka — Sokerijuurikas — Asetus (EY) N:o 1734/95 — Erityinen maatalouden muuntokurssi — Ruotsia koskevan muuntokurssin puuttuminen — Kumoamiskanne — Tutkimatta jättäminen)	26
96/C 354/54	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 4 päivänä lokakuuta 1996, asiassa T-5/96, Sveriges Betodlares Centralforening ja Sven Åke Henrikson vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Yhteinen maatalouspolitiikka — Sokerijuurikas — Asetus (EY) N:o 1734/95 — Erityinen maatalouden muuntokurssi — Ruotsia koskevan muuntokurssin puuttuminen — Kumoamiskanne — Tutkimatta jättäminen)	27

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
96/C 354/55	Euroopan yhteisöjen ensimäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys, 8 päivänä lokakuuta 1996, asiassa T-84/96 R, Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Ld. ^a vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Sosiaalipolitiikka — Euroopan sosiaalirahasto — Päätös, jossa määrättiin osa ammatillista koulutusohjelmaa varten myönnetystä tuesta palautettavaksi — Välitoimet — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva vaatimus — Kiireellisyys — Kiireellisyyden puuttuminen)	27
96/C 354/56	Asia T-87/96: Assicurazioni Generali SpA:n ja Unicredito SpA:n 5.6.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
96/C 354/57	Asia T-139/96: MD Foods Amban ym. 10.9.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
96/C 354/58	Asia T-144/96: Y:n 16.9.1996 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	29
96/C 354/59	Asia T-146/96: Maria da Graça de Abreun 19.9.1996 Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan nostama kanne	29
96/C 354/60	Asia T-147/96: Howard Bathon 19.9.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
96/C 354/61	Asia T-148/96: Ernesto Brognierin 20.9.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
96/C 354/62	Asia T-150/96: Austin Rowanin 24.9.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
96/C 354/63	Asia T-152/96: Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH:n ja C. H. Boehringer Sohn Limited Partnershipin 2.9.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
96/C 354/64	Asia T-153/96: Union Carbide Corporationin 2.10.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
96/C 354/65	Asia T-154/96: Christiane Chvatalin ym. 8.10.1996 Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan nostama kanne	33
96/C 354/66	Asia T-155/96: Mainzin kaupungin 9.10.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34
96/C 354/67	Asia T-156/96: Claus Jensenin 9.10.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35
96/C 354/68	Yhdistettyjen asioiden T-454/93, T-456/93 ja T-457/93 poistaminen rekisteristä ...	35
96/C 354/69	Asian T-221/95 osittainen poistaminen rekisteristä	36
96/C 354/70	Asian T-37/96 poistaminen rekisteristä	36
96/C 354/71	Asian T-52/96 poistaminen rekisteristä	36

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

11 päivänä heinäkuuta 1996,

asiassa C-306/94 (Cour administrative d'appel de Lyonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Régie dauphinoise — Cabinet A. Forest SARL vastaan Ministre du Budget⁽¹⁾

(Arvonlisävero — Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 19 artiklan 2 kohdan tulkinta — Ennakolta maksetun veron vähentäminen — Liitännäiset rahoitusliiketoimet — Vähennyksen suhdeluvun laskeminen

(96/C 354/01)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-306/94, jonka Cour administrative d'appel de Lyon on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Régie dauphinoise — Cabinet A. Forest SARL vastaan Ministre du Budget ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä; yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 19 artiklan 2 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit J.-P. Puissochet, J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari), C. Gulmann ja M. Wathelet, julkisasiamies: C. O. Lenz, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 11.7.1996 tuomion, jonka tuomiolauselman seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä; yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 19 artiklan 2 kohtaa on tulkittava niin, että kiinteistön isännöintiyrityksen omaan lukuunsa suorittamasta omistajien ja vuokralaisten maksamien varojen sijoittamisesta palkkioina saamat tuotot on sisällytettävä vähennyksen

suhdeluvun laskemisessa käytetyn murtoluvun nimittäjään.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 380, 31.12.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

10 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-61/94, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Kansainvälinen maitoalaa koskeva sopimus)

(96/C 354/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-61/94, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenä Jörn Sack) vastaan Saksan liittotasavalta (asiamiehenä Bernd Klope), jossa vaaditaan toteamaan, että Saksan liittotasavalta on rikkonut EY:n perustamissopimuksen mukaisia veloitteitaan, kun se on sallinut tuoda sisäiseen jalostusmenettelyyn maitotuotteita, joiden tullausarvo on alempi kuin minimihinnat, jotka on vahvistettu kansainvälisessä maitotuotesopimuksessa, jonka yhteisö on hyväksynyt vuosien 1973—1979 kauppaneuvotteluista johtuvien monenvälisen sopimusten tekemisestä 10 päivänä joulukuuta 1979 tehdyllä neuvoston päätöksellä 80/271/ETY (EYVL 1980 L 71, s. 1), ja kun se on siten jättänyt ottamatta huomioon sopimuksen liitteessä I olevassa 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja liitteissä II ja III olevassa 6 artiklan a alakohdassa tarkoitetun yhteistyövelvoitteen, edellä mainittujen kolmen liitteen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun velvoitteen samoin kuin tullijärjestelmän luvan myöntämistä koskevien taloudellisten edellytysten osalta sisäisestä jalostusmenettelystä 16 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85 (EYVL L 188, s. 1) 5—8 artiklan, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet

(esittelevä tuomari) ja G. Hirsch sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann ja J. L. Murray, julkisasiamies: G. Tesouro, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 10.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Saksan liittotasavalta on rikkonut sopimuksen liitteessä I olevan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja liitteissä II ja III olevan 6 artiklan a kohdan samoin kuin sisäisestä jalostusmenettelystä 16 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85 mukaisia velvoitteitaan, kun se on sallinut tuoda sisäiseen jalostusmenettelyyn maitotuotteita, joiden tullausarvo on alempi kuin minimihinnat, jotka on vahvistettu vuosien 1973—1979 kauppaneuvotteluista johtuvien monenvälisten sopimusten tekemisestä 10 päivänä joulukuuta 1979 tehdyllä neuvoston päätöksellä 80/271/ETY.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL N:o C 90, 26.3.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

10 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-222/94, Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Ranskan tasavalta, vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 89/552/ETY — Televisiointi — Televisiolähetykset — Jäsenvaltioiden lainkäyttövalta televisiolähetystoiminnan harjoittajien osalta)

(96/C 354/03)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-222/94, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenä Christopher Docksey ja Berend Jan Drijber), jota tukee Ranskan tasavalta (asiamiehenä Edwige Belliard ja Jean-Louis Falconi), vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenä John E. Collins, avustajina Stephen Richards ja Rhodri Thompson), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että jättäessään saattamatta oikein osaksi kansallista oikeutta televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY (EYVL 1989 L 298, s. 23) Yhdistynyt kuningaskunta on jättänyt noudattamatta sille tämän direktiivin 2 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 3 artiklan 2 kohdan perusteella kuuluvia jäsenyysoikeuksiaan, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. N. Kakouris, D. A. O.

Edward, J.-P. Puissochet ja G. Hirsch sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm ja L. Sevón, julkisasiamies: C. O. Lenz, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 10.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Yhdistynyt kuningaskunta on jättänyt noudattamatta televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY 2 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 3 artiklan 2 kohdan nojalla sille kuuluvia jäsenyysoikeuksiaan, koska se on hyväksynyt satelliittien välityksellä lähetettävien televisiolähetysten osalta vuoden 1990 Broadcasting Actin 43 luvussa mainitut perusteet niiden satelliittien välityksellä toimivien televisiolähetystoiminnan harjoittajien määrittämiseksi, jotka kuuluvat Yhdistyneen kuningaskunnan lainkäyttövaltaan, ja koska se on tätä lainkäyttövaltaa käyttäessään soveltanut erilaista järjestelmää sisäisiin satelliittipalveluihin ja muihin kuin sisäisiin satelliittipalveluihin ja koska se on valvonut toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan televisiolähetystoiminnan harjoittajan lähettämiä lähetystyksiä silloin, kun kyseiset lähetykset on lähetetty muun kuin sisäisen satelliittipalvelun välityksellä tai kun niitä on tarjottu yleisölle luvanvaraisina ohjelmopalveluina.

- 2) Yhdistynyt kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 3) Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikulusta.

(¹) EYVL N:o C 275, 1.10.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

10 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-277/94 (Arrondissementsrechtbank te Amsterdamin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Z. Taflan-Met, S. Altun-Baser ja E. Andal-Bugdayci vastaan Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank sekä O. Akol vastaan Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (¹)

(ETY—Turkki-assosiointisopimus — Assosiointineuvoston päätös — Sosiaaliturva — Voimaantulo — Välitön oikeusvaikutus)

(96/C 354/04)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-277/94, jonka Arrondissementsrechtbank te Amsterdam on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsitel-

täväksi saadakse tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Z. Taflan-Met, S. Altun-Baser ja E. Andál-Bugdayci vastaan Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank sekä O. Akol vastaan Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging ennakkoratkaisun Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta turkkilaisiin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 19 päivänä syyskuuta 1980 tehdyn assosiointineuvoston päätöksen 3/80 (EYVL 1983 C 110, s. 60) 12 ja 13 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet ja G. Hirsch sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann ja J. L. Murray, on 10.9.1996 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta turkkilaisiin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 19 päivänä syyskuuta 1980 tehty assosiointineuvoston päätös 3/80 on tullut voimaan tekoajankohtanaan eli 19.9.1980, ja se sitoo sopimuspuolia tästä ajankohdasta lukien.
- 2) Koska neuvosto ei ole ryhtynyt päätöksen 3/80 täytäntöönpanon kannalta välttämättömiin lisätoimenpiteisiin, tämän päätöksen 12 ja 13 artiklalla ei ole välitöntä oikeusvaikutusta jäsenvaltioiden alueella, eikä yksityisillä näin ollen ole oikeutta vedota näihin artikloihin kansallisissa tuomioistuimissa.

(¹) EYVL N:o C 370, 21.12.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

10 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-11/95, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (¹)

(Direktiivi 89/552/ETY — Ohjelmien lähettäminen kaapeleitse)

(96/C 354/05)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-11/95, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenä Pieter van Nuffel) vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehenä Jan Devadder, avustajana Alain Berenboom), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa Belgian kuningaskunnan jättäneen täyttämättä televisio- toimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 298, s. 23) 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston

direktiivin 89/552/ETY ja erityisesti sen 2, 14 ja 15 artiklan mukaiset velvoitteensa, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet ja G. Hirsch sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm ja L. Sevón, julkisasiamies: C. O. Lenz, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 10.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Belgian kuningaskunta on jättänyt noudattamatta tiettyjen jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY mukaiset velvoitteet ja erityisesti sen 2, 14 ja 15 artiklan mukaiset velvoitteet

— pitämällä ranskankielisessä kieliyhteisössä voimassa ranskankielisellä hallintoalueella toisista jäsenvaltioista peräisin olevien televisiolähetysten edelleenlähettämiseksi kaapeleitse koskevaa ennakkolupajärjestelmää;

— pitämällä ranskankielisessä kieliyhteisössä voimassa ranskankielisellä hallintoalueella toisista jäsenvaltioista peräisin olevien televisiolähetysten, joissa on erityisesti ranskankielisen hallintoalueen televisionkatsojille suunnattuja mainoksia tai televisio-ostohjelmia, edelleenlähettämistä kaapeleitse koskevaa nimenomaista ja ehtoja sisältävää ennakkolupajärjestelmää;

— pitämällä flaaminkielisessä kieliyhteisössä voimassa flaaminkielisellä hallintoalueella toisista jäsenvaltioista peräisin olevien televisiolähetysten edelleenlähettämiseksi kaapeleitse koskevaa ennakkolupajärjestelmää;

— jättäessään antamatta Brysselin kaksikielisellä hallintoalueella direktiivin 89/552/ETY 2 artiklan 2 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset;

— jättäessään antamatta ranskankielisessä kieliyhteisössä direktiivin 14 ja 15 artiklan täydellisen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

- 2) Muilta osin kanne hylätään.

- 3) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL N:o C 54, 4.3.1995

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

12 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-251/94 (Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Eduardo Lafuente Nieto vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)⁽¹⁾

(Sosiaaliturva — Työkyvyttömyys — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 46 ja 47 artikla — Etuuksien laskeminen)

(96/C 354/06)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-251/94, jonka Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Espanja) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Eduardo Lafuente Nieto vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 (EYVL 1983 L 230, s. 6) ja mukautettuna Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista tehdyn asiakirjan liitteen I osalla VIII (EYVL 1985 L 302, s. 170), 47 artiklan 1 kohdan tulkinnasta ja pätevydestä sekä saman asetuksen 46 artiklan 2 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), P. Jann, L. Sévon ja M. Wathelet, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 12.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 ja mukautettuna Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista tehdyn asiakirjan liitteen I osalla VIII, 47 artiklan 1 kohdan e alakohdalla sovelletaan sellaiseen Espanjan lainsäädännössä säädetyn kaltaiseen työkyvyttömyysetuuksien laskentajärjestelmään, jossa etuudet lasketaan vakuutusmaksun perusteiden keskiarvon perusteella.*
- 2) *Edellä mainitun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 47 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaan, tulkittuna EY:n*

perustamissopimukseksi muuttuneen ETY:n perustamissopimuksen 51 artiklassa määrätyn tavoitteen mukaisesti, kansallisen tuomioistuimen käsittelemän kaltaisessa tilanteessa vakuutusmaksun perusteiden keskiarvon laskeminen perustuu ainoastaan niiden vakuutusmaksujen määrään, jotka on maksettu sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, ja näin laskettu etuuden teoreettinen määrä on ajankohtaistettava ja tarkastettava ikään kuin asianomainen henkilö olisi jatkanut työskentelyä samoissa oloissa kyseisessä jäsenvaltiossa.

- 3) *Edellä mainitun asetuksen 46 artiklan 2 kohdan c alakohdalla ei sovelleta työkyvyttömyysetuuksien laskemiseen sen kaltaisen järjestelmän mukaan, josta on säädetty Espanjan lainsäädännössä ja jossa etuuksien määrä on riippumaton vakuutuskausien pituudesta.*

⁽¹⁾ EYVL N:o C 316, 12.11.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

12 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-278/94, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Kansalaisuuteen perustuva välillinen syrjintä — Siirtotyöläisten lapset — Sosiaaliset edut — Ensimmäistä työpaikkaansa hakevat nuoret työnhakijat — Pääsy erityisiin työllistämishjelmiin)

(96/C 354/07)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-278/94, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Wolfcarius) vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehinhänään J. Devadder ja C. Denève), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että ensinnäkin säätäessään, että vain sellaiset ensimmäistä työpaikkaansa hakevat nuoret, jotka ovat suorittaneet keskiasteen opintonsa Belgian valtion (tai jonkun Belgian hallinnollisen kieliyhteisön) tukemassa tai hyväksymässä oppilaitoksessa, voivat saada työmarkkinatukea, ja toiseksi kannustaessaan työnantajia palkkaamaan tällaista työttömyysavustusta saavia henkilöitä säätämällä, että valtio vastaa kyseisissä tapauksissa näiden työntekijöiden palkan ja sosiaaliturvamaksujen maksamisesta, jos nämä henkilöt ovat avustusta saavia täysin työttömiä henkilöitä, Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut niitä velvoitteita, joita sillä on EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) 3 ja 7 artiklan perusteella, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit J.-P. Puissochet, C. Gulmann, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sévon, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja:

apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 12.9.1995 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) *Edellyttäessään, että Belgiassa asuvien, yhteisön jäsenvaltion kansalaisuuden omaavien siirtotyöläisten huollettavana olevien lasten on oltava suorittanut keskiasteen opintonsa Belgian valtion tai jonkun Belgian hallinnollisen kieliyhteisön tukemassa tai hyväksymässä oppilaitoksessa, jotta he voisivat saada työmarkkinatukea, Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut niitä velvoitteitaan, joita sillä on EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan perusteella.*
- 2) *Kanne hylätään muilta osin.*
- 3) *Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikulustaan.*

(¹) EYVL N:o C 351, 10.12.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto),

12 päivänä syyskuuta 1996,

yhdistetyissä asioissa C-58/95, C-75/95, C-112/95, C-119/95, C-123/95, C-135/95, C-140/95, C-141/95, C-154/95 ja C-157/95 (Pretura circondariale di Roman (sezione distaccata di Tivoli ja sezione distaccata di Castelnuovo di Porto) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynnit Sandro Gallottia ym. vastaan (¹)

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Jätteet — Direktiivi 91/156/ETY)

(96/C 354/08)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-58/95, C-75/95, C-112/95, C-119/95, C-123/95, C-135/95, C-140/95, C-141/95, C-154/95 ja C-157/95, jotka Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli ja sezione distaccata di Castelnuovo di Porto (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevissa rikosasioissa, joissa vastaajina ovat Sandro Gallotti, Roberto Censi, Giuseppe Salmaggi, Salvatore Pasquiere, Massimo Zappone, Francesco Segna ym., Cesare Cervetti, Mario Gasbarri, Isidoro Narducci ja Fulvio Smaldone, ennakkoratkaisun jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY muuttamisesta 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/156/ETY (EYVL L 78, s. 32) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit L. Sevón (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet, julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: R. Grass, on antanut 12.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

EY:n perustamissopimuksen 5 artiklaa ja 189 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että ne eivät estä jäsenvaltiota turvautumasta rikosoikeudellisiin seuraamuksiin sen asianmukaiseksi varmistamiseksi, että 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/156/ETY, jolla on muutettu jätteistä annettua direktiiviä 75/442/ETY, säädettyjä velvoitteita noudatetaan, edellyttäen, että nämä sanktiot vastaavat niitä seuraamuksia, joita sovelletaan sellaisiin kansallisen oikeuden rikkomisiin, jotka ovat luonteeltaan ja merkittävyydeltään samanlaisia, ja että seuraamukset joka tapauksessa ovat tehokkaita, oikeassa suhteessa rikkomisen laatuun ja ennaltaehkäiseviä.

(¹) EYVL N:o C 119, 13.5.1995, EYVL N:o C 137, 3.6.1995, EYVL N:o C 159, 24.6.1995, EYVL N:o C 208, 12.8.1995

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

17 päivänä syyskuuta 1996,

yhdistetyissä asioissa C-246/94, C-247/94, C-248/94 ja C-249/94 (Corte suprema di cassazione esittämät ennakkoratkaisupyyntöt), Cooperativa Agricola Zootechnica S. Antonio ym. vastaan Amministrazione delle Finanze dello Stato (¹)

(Komission asetukset (ETY) N:o 612/77 ja (ETY) N:o 1384/77 — Tiettyjen lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityinen tuontijärjestelmä — Neuvoston direktiivi 79/623/ETY)

(96/C 354/09)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asioissa C-246/94, C-247/94, C-248/94 ja C-249/94, jotka Corte suprema di cassazione on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa, Cooperativa Agricola Zootechnica S. Antonio ym. vastaan Amministrazione delle Finanze dello Stato, ennakkoratkaisun tullivelkaa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/623/ETY (EYVL L 179, s. 31) ja tiettyjen lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityisen tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä maaliskuuta 1977 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 612/77 (EYVL L 77, s. 18), sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä kesäkuuta 1977 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1384/77 (EYVL L 157, s. 16), tulkinnasta sekä asetusten (ETY) N:o 612/77 ja (ETY) N:o 1136/79 muuttamisesta naudanliha-alan tiettyihin erityisiin tuontijärjestelmiin liittyvän vakuuden vapauttamisen osalta 23 päivänä huhtikuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1121/87 (EYVL L 109, s. 12) pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. Hirsch ja G. F. Mancini, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja:

apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 17.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Tullivelkaa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdalla on välitön oikeusvaikeus ja yksityisille oikeussubjekteille syntyy sen perusteella oikeuksia, joihin nämä voivat vedota sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka ei ole saattanut direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä, ja kansallisten tuomioistuinten on turvattava nämä oikeudet.*
- 2) *Direktiivin 79/623/ETY 2 artiklan d alakohdalla voidaan soveltaa myös silloin, kun on rikottu tiettyjen lihotukseen tarkoitettujen nuorten sonnien erityisen tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä maaliskuuta 1977 annettua komission asetusta (ETY) N:o 612/77, sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä kesäkuuta 1977 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1384/77.*

⁽¹⁾ EYVL N:o C 331, 26.11.1994
EYVL N:o C 316, 21.11.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

26 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-302/93 (Gerechthof te 's-Gravenhagen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Etienne Debouche vastaan Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen⁽¹⁾

(Arvonlisävero — Direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan a alakohdan sekä direktiivin 79/1072/ETY 3 artiklan b kohdan ja 5 artiklan ensimmäisen kohdan tulkinta — Arvonlisäveron palautus maan alueelle sijoittumattomille verovelvollisille)

(96/C 354/10)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-302/93, jonka Gerechthof te 's-Gravenhage (Alankomaat) on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Etienne Debouche vastaan Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 17 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan a alakohdan sekä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — maan alueelle sijoittumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt 6 päivänä joulukuuta 1979 annetun kahdeksannen neuvoston direktiivin 79/1072/ETY (EYVL L 331, s. 11) 3 artiklan b kohdan ja 5 artiklan ensimmäisen kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa:

jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris sekä tuomarit G. Hirsch (esittelevä tuomari) ja P. J. G. Kapteyn, julkisasiamies: G. Tesauro, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 26.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — maan alueelle sijoittumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt 6 päivänä joulukuuta 1979 annetun kahdeksannen neuvoston direktiivin 79/1072/ETY 3 artiklan b kohtaa on tulkittava siten, että asianajajalla, johon sovelletaan jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 3 kohdan b alakohdan ja liitteen F mukaista verovapautusta siinä jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut, ei ole tämän nojalla oikeutta hakea kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta 3 artiklan b kohdassa tarkoitettua todistusta eikä hänellä näin ollen ole oikeutta sellaisiin palveluihin sisältyvän arvonlisäveron palautukseen, joita hänelle on tarjottu sellaisessa toisessa jäsenvaltiossa, johon hän ei ole sijoittautunut ja jossa asianajajien tarjoamia palveluja ei ole vapautettu arvonlisäverosta.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 178, 30.6.1993

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto),

26 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-230/94 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Renate Enkler vastaan Finanzamt Homburg⁽¹⁾

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Taloudellisen toiminnan käsite — Veron peruste)

(96/C 354/11)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-230/94, jonka Bundesfinanzhof on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Renate Enkler vastaan Finanzamt Homburg, ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 4 artiklan 1 ja 2 kohdan, 6 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan c alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja H. Ragnemalm (esittelevä tuomari), julkisasiamies: G. Cosmas,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 26.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Aineellisen omaisuuden vuokralle antaminen on tämän omaisuuden hyödyntämistä, jota on pidettävä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna taloudellisenä toimintana, mikäli sitä harjoitetaan jatkuvaluontoisessa tulonsaantitarkoituksessa.*
- 2) *Sen ratkaiseminen, onko aineellisen omaisuuden, kuten matkailuauton, vuokralle antamista katsottava harjoitettavan jatkuvaluontoisessa tulonsaantitarkoituksessa, siten kuin direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetaan, kuuluu kansalliselle tuomioistuimelle, jonka arvioitava asian olosuhteita kokonaisuutena.*
- 3) *Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan c alakohdalla on tulkittava siten, että saman direktiivin 6 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla palvelujen suorituksiin rinnastettavien liiketoimien arvonlisäveron perusteeseen on sisällytettävä ne kustannukset, jotka ovat aiheutuneet aikana, jona tavara on ollut verovelvollisen käytettävissä siten, että hän on voinut milloin tahansa tosiasiallisesti käyttää sitä yritykselle kuulumattomiin tarkoituksiin, ja jotka liittyvät tavaraan itseensä tai joiden perusteella verovelvolliselle on syntynyt oikeus arvonlisäveron vähennykseen. Veron perusteeseen sisällytettävän kustannusten osan on vastattava toisaalta tavarantoiminnan kokonaiskäyttöajan ja toisaalta sen ajan, jona tavara on tosiasiallisesti ollut käytössä yritykselle kuulumattomiin tarkoituksiin, välistä suhdetta.*

(¹) EYVL N:o C 275, 1.10.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

26 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-241/94, Ranskan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun valtion tuen käsite — Valtion sosiaaliset toimenpiteet)

(96/C 354/12)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-241/94, Ranskan tasavalta (asiamiehinä Edwige Belliard, Catherine de Salins ja Jean-Marc Belorgey) vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinä Jean-Paul Képpenne ja Ben Smulders), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Kimberly Clark Sopalinille annetusta tuesta 27 päivänä kesäkuuta 1994 tehdyn komission päätöksen SG(94) D/8907, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias ja jaostojen puheenjohtajat C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet ja G. Hirsch (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, L. Sevón ja M. Wathelet, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 26.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL N:o C 304, 29.10.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

26 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-287/94 (Østre Landsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), A/S Richard Frederiksen & Co. vastaan Skatteministeriet (¹)

(Pääoman hankinta — Pääomanhankintaverotus — Emoyhtiön tytäryhtiölleen antama koroton laina — Yhtiöiden tuloverotus)

(96/C 354/13)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-287/94, jonka Østre Landsret (Tanska) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa A/S Richard Frederiksen & Co. vastaan Skatteministeriet ennakkoratkaisun pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY (EYVL L 249, s. 25) 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 10 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris sekä tuomarit G. F. Mancini ja H. Ragnemalm (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 26.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY 4 artiklan 2 kohdan b alakohdalla on*

tulkittava siten, että sitä sovelletaan korkosäästöön tapauksessa, jossa yhtiö saa korottoman lainan.

- 2) *Direktiivin 69/335/ETY 10 artiklalla ei estetä sitä, että sellaista emoyhtiötä, joka on antanut yhdelle tytäryhtiöstään korottoman lainan, verotetaan tuloverotuksessa jälkikäteen arvioitun koron määrän perusteella.*

(¹) EYVL N:o C 351, 10.12.1994

jän palvelusuuritus on välttämätön pääasiallisen taide- tai viihdepalvelun toteuttamiseksi.

- 2) *Ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen ei vaikuta se, että yrittäjä vastaa toteuttamiensa äänitehosteiden lisäksi niiden yhteensovittamisesta toisen yrittäjän toteuttamiin visuaalisiin tehosteisiin.*

(¹) EYVL N:o C 392, 31.12.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

26 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-327/94 (Finanzgericht Kölnin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Jürgen Dudda vastaan Finanzamt Bergisch Gladbach (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Direktiivin 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinta — Taide- ja viihdetapahtumien äänentoisto — Palvelujen suorituspaikka)

(96/C 354/14)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-327/94, jonka Finanzgericht Köln (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Jürgen Dudda vastaan Finanzamt Bergisch Gladbach, ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja J. L. Murray, julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 26.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että taide- tai viihdetapahtumien äänentoistosta vastaavan yrittäjän toiminta, johon kuuluu vallitseviin akustisiin olosuhteisiin ja toivottuihin äänitehosteisiin sopivan laitteiston valinta ja käyttö sekä tarpeellisen laitteiston ja sitä käyttävän henkilökunnan toimittaminen, kuuluu säännöksen soveltamisalaan silloin, kun kyseisen yrittä-*

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

26 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-43/95 (Högsta domstolenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Data Delecta Aktiebolag ja Ronny Forsberg vastaan MSL Dynamics Ltd (¹)

(Yhdenvertainen kohtelu — Kansalaisuuteen perustuva syrjintä — Cautio judicatum solvi)

(96/C 354/15)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-43/95, jonka Högsta domstolen, Tukholma, on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Data Delecta Aktiebolag ja Ronny Forsberg vastaan MSL Dynamics Ltd, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris sekä tuomarit G. F. Mancini ja P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: R. Grass, on antanut 26.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Perustamissopimuksen 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava niin, että sen vastaista on se, että jäsenvaltio vaatii sellaisen toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen oikeushenkilön asettavan vakuuden oikeudenkäyntikulujen maksamisesta, joka on nostanut jossain ensiksi mainitun jäsenvaltion tuomioistuimessa kanteen sen kansalaisia tai sinne sijoittautunutta yhtiötä vastaan, silloin kun tämän jäsenvaltion oikeushenkilöiltä ei voida vaatia tällaisen vakuuden asettamista ja kun kanne liittyy yhteisön oikeudessa taattujen perusoikeuksien käyttämiseen.

(¹) EYVL N:o C 119, 13.5.1995

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

26 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-79/95, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta⁽¹⁾*(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti)*

(96/C 354/16)

*(Oikeudenkäyntikieli: espanja)**(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)*

Asiassa C-79/95, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenä Blanca Rodriguez Galindo) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehinä Alberto José Navarro González ja Gloria Calvo Diaz), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että koska Espanjan kuningaskunta on jättänyt antamatta ne lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat tarpeen

- toimenpiteistä työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY (EYVL L 183, s. 1),
- työpaikoille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista 30 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/654/ETY (EYVL L 393, s. 1),
- työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista 30 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/655/ETY (EYVL L 393, s. 13),
- työntekijöiden työpaikalla käyttämille henkilösuojaimille turvallisuutta ja terveyttä varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista 30 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/656/ETY (EYVL L 393, s. 18),
- terveyttä ja turvallisuutta varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista sellaisessa käsin tapahtuvassa taakkojen käsittelyssä, johon liittyy erityisesti työntekijän selän vahingoittumisen vaara 29 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/269/ETY (EYVL L 156, s. 9),
- turvallisuutta ja terveyttä varten näyttöpäätetyölle asetettavista vähimmäisvaatimuksista 29 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/270/ETY (EYVL L 156, s. 14), ja
- työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/394/ETY (EYVL L 196, s. 1)

noudattamiseksi, Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut sille näiden direktiivien perusteella kuuluvia velvoitteita, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris sekä tuomarit G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray (esittelevä tuomari) ja H. Ragnemalm, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: R. Grass, on antanut 26.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Koska Espanjan kuningaskunta on asetetussa määräajassa jättänyt antamatta ne lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat tarpeen työpaikoille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista 30 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/654/ETY, työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista 30 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/655/ETY, työntekijöiden työpaikalla käyttämille henkilösuojaimille turvallisuutta ja terveyttä varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista 30 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/656/ETY, terveyttä ja turvallisuutta varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista sellaisessa käsin tapahtuvassa taakkojen käsittelyssä, johon liittyy erityisesti työntekijän selän vahingoittumisen vaara 29 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/269/ETY, turvallisuutta ja terveyttä varten näyttöpäätetyölle asetettavista vähimmäisvaatimuksista 29 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/270/ETY, ja työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/394/ETY noudattamiseksi, se on jättänyt noudattamatta sille direktiivien 89/654/ETY, 89/655/ETY, 89/656/ETY 10 artiklan 1 kohdan, direktiivin 90/269/ETY 9 artiklan 1 kohdan, direktiivin 90/270/ETY 11 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 90/394/ETY 19 artiklan 1 kohdan perusteella kuuluvat velvoitteet.

- 2) Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 159, 24.6.1995

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

26 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-117/95, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta⁽¹⁾*(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 92/35/ETY — Direktiivi 92/40/ETY — Laiminlyönti panna direktiivit täytäntöön säädetyissä määräajoissa)*

(96/C 354/17)

*(Oikeudenkäyntikieli: italia)**(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)*

Asiassa C-117/95, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies Eugenio de March) vastaan Italian tasavalta (asiamies Umberto Leanza, avustajanaan Pier Giorgio Ferri), jossa vaaditaan toteamaan, että jättäessään antamatta säädetyssä määräajassa afrikkalaisen hevosruton valvontasäännöistä ja torjuntatoimenpiteistä 29 päivänä huhtikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/35/ETY (EYVL 1992 L 157, s. 19) ja yhteisöjen toimenpiteistä avian influenssan torjumiseksi 19 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/40/ETY (EYVL 1992 L 167, s. 1)

noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta sille EY:n perustamissopimuksen nojalla kuuluvia jäsenyysvelvoitteita, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja H. Ragnemalm (esittelevä tuomari), julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: R. Grass, on antanut 26.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Jättäessään antamatta säädettyssä määräajassa afrikkalaisen hevostalon valvontasäännöistä ja torjuntatoimenpiteistä 29 päivänä huhtikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/35/ETY ja yhteisön toimenpiteistä avian influenssan torjumiseksi 19 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/40/ETY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta sille direktiivin 92/35/ETY 20 artiklan ja direktiivin 92/40/ETY 22 artiklan mukaan kuuluvia jäsenyysvelvoitteita.*
- 2) *Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL N:o C 159, 24.6.1995

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto),

26 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-168/95 (Pretura circondariale de Vicenzan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Luciano Arcaroa vastaan (¹)

(Kadmiumpäästöt — Neuvoston direktiivien 76/464/ETY ja 83/513/ETY tulkinta — Välitön oikeusvaikutus — Mahdollisuus vedota direktiiviin yksityistä oikeussubjektia vastaan)

(96/C 354/18)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-168/95, jonka Pretura circondariale di Vicenza (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajana on Luciano Arcaro, ennakkoratkaisun tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisen 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY (EYVL L 129, s. 23) ja kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 26 päivänä syyskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/513/ETY (EYVL L 291, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja H. Ragnemalm, julkisa-

siamies: M. B. Elmer, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 26.9.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisen 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY 3 artiklaa on tulkittava siten, että siinä säädetään, että kaikkiin kadmiumpäästöihin on saatava ennakkolupa riippumatta siitä, milloin laitos, josta päästöt ovat lähtöisin, on aloittanut toimintansa.*
- 2) *Koska jäsenvaltio ei ole täytäntöönpannut kokoaan direktiiviä 76/464/ETY ja sen 3 artiklaa samoin kuin kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 26 päivänä syyskuuta 1983 annettua neuvoston direktiiviä 83/513/ETY säädettyssä määräajassa, jäsenvaltion viranomainen ei voi vedota kyseiseen 3 artiklaan yksityistä oikeussubjektia vastaan.*
- 3) *Yhteisön oikeuteen ei kuulu välinettä, joka sallisi kansallisen tuomioistuimen sulkevan pois sellaisia kansallisia säännöksiä, jotka ovat ristiriidassa täytäntöönpanemattoman direktiivin säännöksen kanssa, kun tähän säännökseen ei voida vedota kansallisessa tuomioistuimessa.*

(¹) EYVL N:o C 208, 12.8.1995

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

3 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa C-41/94, Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen — EMOTR — Naudanlihantuottajille maksettava erityispalkkio — Menojen tunnustamatta jättäminen)

(96/C 354/19)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-41/94, Saksan liittotasavalta (asiamiehet Ernst Röder ja Bernd Klope) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies Ulrich Wölker, avustajinaan Georg M. Berisch ja Hans-Jürgen Rabe), jossa kantaja vaatii, että Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1990 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 25 päivänä marraskuuta 1993 tehty komission päätös 93/659/EY (EYVL L 301, s. 13) kumotaan siltä osin, kuin siinä ei ole tunnustettu EMOTR:sta maksettavaksi 7 518 141 Saksan markan (DEM) summaa, jonka Saksan liittotasavalta on maksanut erilaisina menoina, jotka liittyvät naudanlihantuottajille maksettavaa erityispalkkiota koskevaan yhteisön järjestelmään, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja J. L. Murray, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: johtava hallintovirkkamies H. A. Rühl, on antanut 3.10.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1990 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 25 päivänä marraskuuta 1993 tehty komission päätös 93/659/EY kumotaan siltä osin, kuin siinä ei ole tunnustettu EMOTR:sta maksettavaksi 838 636 Saksan markan suuruista summaa, joka koskee Belgiasta ja Ranskasta peräisin olevien eläinten tuonnista Saksaan aiheutuneita menoja, sekä 311 529 Saksan markan suuruista summaa, joka koskee eläinten viennistä Italiaan aiheutuneita menoja.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL N:o C 90, 26.3.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

3 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa C-126/95 (Centrale Raad van Beroepin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), A. Hallouzi-Choho vastaan Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank (¹)

(ETY:n ja Marokon välinen yhteistyösopimus — 41 artiklan 1 kohta — Syrjintäkiellon periaate sosiaaliturvan alalla — Välitön oikeusvaikutus — Marokkolaisen siirtotyöläisen puoliso — Alankomaiden yleistä vanhuusvakuutusta koskevan lainsäädännön erityiset soveltamissäännöt)

(96/C 354/20)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-126/95, jonka Centrale Raad van Beroep (Alankomaat) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa A. Hallouzi-Choho vastaan Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank, ennakkoratkaisun Rabatissa 27 päivänä huhtikuuta 1976 allekirjoitetun ja 26 päivänä syyskuuta 1978 annetun neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2211/78 (EYVL L 264, s. 1) yhteisön nimissä hyväksytyn Euroopan talousyhteisön ja Marokon kuningaskunnan välisen yhteistyösopimuksen 41 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja G. Hirsch, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit G. F. Mancini (esittelevä tuomari) ja J. L. Murray, julkisasiamies: G. Tesauro, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 3.10.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Rabatissa 27 päivänä huhtikuuta 1976 allekirjoitetun ja 26 päivänä syyskuuta 1978 annetun neuvoston asetuksella

(ETY) N:o 2211/78 yhteisön nimissä hyväksytyn Euroopan talousyhteisön ja Marokon kuningaskunnan välisen yhteistyösopimuksen 41 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio ei voi kieltäytyä myöntämästä asumista koskevat edellytykset täyttävän marokkolaisen työntekijän puolisolle AOW:n mukaisten etuuksien kaltaisia etuuksia, jotka kansallisessa lainsäädännössä on säädetty tietyt kyseisessä valtiossa asumista koskevat edellytykset täyttävien kansalaisten hyväksi, sillä perusteella, että hän on Marokon kansalainen.

(¹) EYVL N:o C 159, 24.6.1995

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

3 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa C-380/95, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 91/414/ETY — Täytäntöönpanon laiminlyönti)

(96/C 354/21)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-380/95, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies Maria Condou-Durande) vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehet Aikaterini Samoni-Rantou ja Nana Dafniou), jossa kantaja vaatii sen toteamista, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut sille EY:n perustamissopimuksen ja kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY mukaan kuuluvia jäsenyyssvelvoitteita, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris sekä tuomarit G. Hirsch (esittelevä tuomari), G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn ja H. Ragnemalm, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 3.10.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut sille kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 23 artiklan mukaan kuuluvia jäsenyyssvelvoitteita, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL N:o C 31, 3.2.1996

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

8 päivänä lokakuuta 1996,

yhdistetyissä asioissa C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 ja C-190/94 (Landgericht Bonnin esittämät ennakkoratkaisupyynnöt), Erich Dillenkofer ym. vastaan Saksan liittotasavalta⁽¹⁾

(Matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista annettu direktiivi 90/314/ETY — Direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti — Jäsenvaltion vastuu ja korvausvelvollisuus)

(96/C 354/22)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 ja C-190/94, jotka Landgericht Bonn on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Erich Dillenkofer, Christian Erdmann, Hans-Jürgen Schulte, Anke Heuer, sekä Werner, Ursula ja Torsten Knor vastaan Saksan liittotasavalta, ennakkoratkaisun matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY (EYVL L 158, s. 59) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray ja L. Sevón sekä tuomarit C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet, G. Hirsch, P. Jann ja H. Ragnemalm, julkisasiamies: G. Tesauro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.10.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Direktiivin täytäntöönpanotoimien täydellinen laiminlyönti direktiivissä säädetyn tuloksen saavuttamiseksi tähän tarkoitukseen asetetussa määräajassa on sellaisenaan yhteisön oikeuden ilmeinen rikkominen, ja tämän vuoksi siitä seuraa vahinkoa kärsineille yksityisille oikeus saada korvausta yhtäältä siltä osin kuin direktiivissä säädettyyn tulokseen sisältyy se, että yksityisille annetaan oikeuksia, joiden sisältö voidaan yksilöidä direktiivin säännösten perusteella, ja toisaalta siltä osin kuin valtion velvoitteen laiminlyönnin ja aiheutuneen vahingon välillä on syy-yhteys.
- 2) Matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY 7 artiklassa säädettyyn tulokseen sisältyy se, että pakettimatkan ostajalle annetaan oikeuksia, joilla taataan hänen suorittamiensa maksujen palauttaminen ja paluukuljetuksen järjestäminen, jos sopimuksen osapuolena oleva matkanjärjestäjä jaltai välittäjä on maksukyvytön, ja joiden sisältö voidaan määrittellä riittävällä tavalla.
- 3) Direktiivin 90/314/ETY 9 artiklan noudattamiseksi jäsenvaltion olisi pitänyt toteuttaa säädettyssä määräajassa kaikki tarvittavat toimenpiteet taatakseen yksityisille 1.1.1993 lähtien tehokkaasti suojan sopimuksen osapuolena olevien matkanjärjestäjien jaltai välittäjien maksukyvyttömyyden varalta.

4) Jos jäsenvaltio antaa sopimuksen osapuolena olevalle matkanjärjestäjälle jaltai välittäjälle oikeuden vaatia matkan hinnasta enintään 10 prosentin ennakkomaksun, joka ei kuitenkaan saa ylittää 500:aa Saksan markkaa (DEM), direktiivin 90/314/ETY 7 artiklan tarkoitus suojella kuluttajaa täyttyy ainoastaan siltä osin kuin myös tämän ennakkomaksun palautus on varmistettu sopimuspuolena olevan matkanjärjestäjän jaltai välittäjän maksukyvyttömyyden varalta.

5) Direktiivin 90/314/ETY 7 artiklaa on tulkittava yhtäältä siten, että vakuus, joka sopimuksen osapuolena olevan matkanjärjestäjän tai välittäjän on asetettava, puuttuu myös silloin, kun matkustajalla on matkan hinnan maksaessaan hallussaan matkaan oikeuttavat asiakirjat ja toisaalta siten, että Saksan liittotasavalta ei voinut luopua direktiivin 90/314/ETY täytäntöönpanosta Bundesgerichtshofin 12.3.1987 antaman ennakkomaksua koskevan tuomion perusteella.

6) Direktiivissä 90/314/ETY ei velvoiteta jäsenvaltioita toteuttamaan erityisiä 7 artiklaan liittyviä toimenpiteitä pakettimatkojen ostajien suojelemiseksi heidän omalta huolimattomuudeltaan.

(¹) EYVL N:o C 254, 10.9.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto),

12 päivänä kesäkuuta 1996,

asiassa C-95/96 (tribunal de commerce de Marseillen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Urssaf — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône v. Clinique de la Pointe Rouge SA⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(96/C 354/23)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-95/96 Tribunal de commerce de Marseille (Ranska) on pyytänyt EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta Urssaf — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône ja Clinique de Pointe Rouge SA:n välillä vireillä olevassa riita-asiassa ennakkoratkaisua mahdollisuudesta pyytää konkurssimenettelyn aloittamista sellaista syytteistä vapautettua syytettyä vastaan, jolle perusteettomasta vangitsemisestä aiheutunutta vahinkoa ei vielä ole korvattu, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissechet sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida ja C. Gulmann, julkisasiamies: A. La

Pergola, kirjaaja: R. Grass, on antanut 12.6.1996 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Yhteisöjen tuomioistuin ei selvästi ole toimivaltainen vastaamaan Tribunal de commerce de Marseillen 1.3.1996 tekemällään päätöksellä esittämään ennakkoratkaisupyyntöön.

(¹) EYVL N:o C 158, 1.6.1996

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto),

12 päivänä kesäkuuta 1996,

asiassa C-96/96 (tribunal de commerce de Marseillen esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Urssaf — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône vastaan Clinique Florens SA (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(96/C 354/24)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-96/96, jonka Tribunal de commerce de Marseille, Ranska, on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Urssaf — Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône vastaan Clinique Florens SA, ennakkoratkaisun mahdollisuudesta pyytää konkurssimenettelyn aloittamista sellaista syytteistä vapautettua syytettyä vastaan, jolle perusteettomasta vangitsemisesta aiheutunutta vahinkoa ei vielä ole korvattu, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari) ja C. Gulmann, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: R. Grass, on 12.6.1996 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Yhteisöjen tuomioistuin ei selvästi ole toimivaltainen vastaamaan Tribunal commercial de Marseillen 1.3.1996 tekemällään päätöksellä esittämään ennakkoratkaisupyyntöön.

(¹) EYVL N:o C 158, 1.6.1996

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(neljäs jaosto),

11 päivänä heinäkuuta 1996,

asiassa C-325/94 P; An Taisce — The National Trust for Ireland ja World Wide Fund for Nature UK (WWF) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Muutoksenhaku — Päätös, josta voidaan valittaa — Selvästi perusteeton valitus)

(96/C 354/25)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-325/94 P, An Taisce — The National Trust for Ireland ja World Wide Fund for Nature UK (WWF) (asiamiehenä Georg Berrisch), jossa valittajat vaativat muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-461/93, An Taisce ja WWF UK vastaan komissio 23.9.1994 antaman tuomion (Kok. 1994, s. II-733) kumoamista, muuna asianosaisena Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinä Carmel O'Reilly ja Marc van der Woude), yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. N. Kakouris sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja H. Ragnemalm (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: R. Grass, on antanut 11.7.1996 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) *Valitus hylätään.*

2) *Valittajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL N:o C 386, 31.12.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(ensimmäinen jaosto),

17 päivänä syyskuuta 1996,

asiassa C-19/95 P, San Marco Impex Italiana Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Valitus — Julkiset hankinnat — ETY:n perustamissopimuksen 178 artikla ja 215 artiklan toinen kohta)

(96/C 354/26)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-19/95 P, San Marco Impex Italiana Srl (asianajaja Lucette Defalque), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-451/93, San Marco vastaan komissio, 16.11.1994 antaman tuomion (Kok.

1994, s. II-1061) kumoamista, sekä korvausta vahingosta, jonka valittaja väittää aiheutuneen sille julkisia hankintoja koskevan sopimuksen tekemisestä Somalian demokraattisen tasavallan kanssa, vastapuolen ollessa Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Hans Peter Hartvig ja Claire Bury), yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: R. Grass, on antanut 17.9.1996 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Valitus hylätään.*
- 2) *San Marco Impex Italiana Srl vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL N:o C 74, 25.3.1995

**YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS,
24 päivänä syyskuuta 1996,**

yhdistetyissä asioissa C-239/96 R ja C-240/96 R, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, jota tukee Saksan liittotasavalta, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Välitoimet — Sosiaalipolitiikka — Yhteisön toimet vanhusten hyväksi — Yhteisön toimet köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi)

(96/C 354/27)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-239/96 R ja C-240/96 R, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet John Collins ja Derrick Wyatt), jota tukee Saksan liittotasavalta (asiamiehet Ernst Röder ja Bernd Klope), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet Peter Oliver ja Maria Patakia), jossa kantaja vaatii 2.5.1996 päivätyyn komission kiertokirjeeseen, jossa kehoitetaan hakemaan komissiolta rahoitusta hankkeille yhteisön toimiksi vanhusten hyväksi, Ison-Britannian viranomaisille 15.5.1996 saapuneeseen komission kiertokirjeeseen, jossa kehoitetaan kahemaan komissiolta rahoitusta hankkeille yhteisön toimiksi köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi, sisältyvien tai niissä ilmaistujen päätösten täytäntöönpanon lykkäämistä tai välitoimien määräämistä,

yhteisöjen tuomioistuimen presidentti on antanut 24.9.1996 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Tehdessään maksusitoumuksia 2 päivänä toukokuuta 1996 päivätyyn kiertokirjeensä perusteella, jossa kehoitetaan hakemaan rahoitusta vanhusten hyväksi toteutettaville toimille ja Ison-Britannian viranomaisille 15 päivänä toukokuuta 1996 saapuneen kiertokirjeensä perusteella, jossa kehoitetaan hakemaan rahoitusta köyhyyden sekä sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi toteutettaville toimille, komission on selvästi osoitettava, että maksusitoumusten toteutuminen riippuu pääasiassa annettavasta yhteisöjen tuomioistuimen tuomiosta, eikä komissio saa suorittaa maksuja ennen tämän tuomion julistamispäivää.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

(¹) EYVL N:o C 269, 14.9.1996

**Saksan liittotasavallan 26.8.1996 Euroopan yhteisöjen
komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia C-288/96)

(96/C 354/28)

Saksan liittotasavalta on nostanut 26.8.1996 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Oberregierungsrat Bernd Klope, Bundesministerium für Wirtschaft, D-53107 Bonn, ja asianajaja Michael Schütte, asianajotoimisto Bruckhaus, Westrick & Stegemann, B-1040 Bryssel.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa Niedersachsenin osavaltion JAKO Jadekost GmbH & Co KG:lle myöntämästä tuesta 29.5.1996 tehdyn komission päätöksen K(96) 1646 lopull.,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Kuulluksi tulemisen oikeuden loukkaaminen: komissio ei ole antanut Niedersachsenin osavaltiolle tai Saksan liittotasavallalle mahdollisuutta tutustua Jadekoston kilpailijoiden esittämiin huomautuksiin, joita komissio itse pitää ilmeisesti päätöksenteon kannalta keskeisinä.
- EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan mukainen olennaisen menettelymääräyksen rikkominen: komissio on ilmoittanut puutteellisesti tosiseikoista ja esittänyt päätöksen virheellisessä muodossa.

— EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan virheellinen soveltaminen: komissio on soveltamalla väärin EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohtaa katsonut, että osavaltion takaus ei sovellu yhteismarkkinoille. Päätökseen sisältyvät EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohtaa koskevat toteamukset ovat aineellisesti ja muodollisesti lainvastaisia. Aineellinen lainvastaisuus seuraa *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* N:o C 152 17.6.1992 julkaistujen niin sanottujen komission kalastusta koskevien suuntaviivojen soveltamisesta EY:n 92 artiklan 1 kohdan mukaisten tosiseikkojen tutkimiseen sekä siitä, että tosiseikkojen edellytyksiä koskevia yksityiskohtaisia yksittäistapauksia ei ole tutkittu. Erityisesti komissio on jättänyt tuen mittaamisessa ja mahdollisen vaihtoehtoisen rahoituksen arvioinnissa täysin ottamatta huomioon hankitut arvokkaat vakuudet ja tämän vuoksi tullut väärään lopputulokseen. Kilpailun vääristämistä koskevien väitteiden osalta ei ole tutkittu tosiseikkoja, ja ne ovat lisäksi ristiriitaisia. Päätös ei täytä EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan mukaisia vaatimuksia, ja se on siksi myös muodollisesti lainvastainen.

— EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan e alakohdan virheellinen soveltaminen: osavaltion takaus Jadekostille täyttää EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaiset edellytykset niin, että sitä voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltavana. Komissio tutki tämän poikkeussääntelyn edellytysten olemassaolon sekä aineelliselta että muodolliselta kannalta oikeudellisesti virheellisesti.

Tribunal du travail de Bruxellesin 5.9.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Baldone Salvatore vastaan Institut National d'assurance maladie-invalidité

(Asia C-307/96)

(96/C 354/29)

Tribunal du travail de Bruxelles on pyytänyt 5.9.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 23.9.1996, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Baldone Salvatore vastaan Institut National d'assurance maladie-invalidité ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko asetuksen (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾ 95 a artiklan 1—3 kohtaa, jotka on lisätty asetuksella (ETY) N:o 1248/92⁽²⁾, tulkittava siten, että kun jäsenvaltion laitos päättää 31.5.1992 jälkeen työkyvyttömän etuudesta näiden asetusten säännösten mukaisesti, sen on sovellettava 31.5.1992 päättyvään ajanjaksoon asetuksen (ETY) N:o 1408/71 säännöksiä (erityisesti 46 artiklaa), sellaisena kuin ne olivat konsolidoituna 2.6.1983 annetulla asetuksella (ETY) N:o 2001/83⁽³⁾, ja 1.6.1992 alkaen asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1248/92, säännöksiä?

2. Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myönteinen, sovelletaanko säännöksiä mainitulla tavalla myös seuraavissa tapauksissa:

a) kun kyseinen päätös on ensimmäinen, jolla tämä laitos päättää vakuutetun etuuksista näiden asetusten mukaisesti,

b) kun ensimmäisessä ennen 1.6.1992 tehdyssä päätöksessä ei ollut päätetty vakuutetun etuuksista asetusten mukaisella tavalla ja kun tämä päätös on kumottava ja korvattava 1.6.1992 jälkeen oikaisupäätöksellä, joka tällöin on ensimmäinen sellainen päätös, jolla oikeuksista määrätään näiden asetusten mukaisesti oikein,

c) kun ensimmäinen ennen 1.6.1992 tehty päätös, joka on muilta osin tehty oikein, on kumottava ja korvattava 1.6.1992 jälkeen, koska toinen asianomainen laitos on tehnyt oikaisupäätöksen?

3. Mikäli vastaus kahteen ensimmäiseen kysymykseen on myönteinen, voiko siitä, että etuuden määrä lasketaan 1.6.1992 uudelleen, olla seurauksena se, että myönnettävän etuuden määrä pienenee 31.5.1992 maksettavaan siihen määrään verrattuna, jota suoritetaan tähän päivämäärään asti sovellettavien asetusten säännösten perusteella, koska asetuksella (ETY) N:o 1248/92 ei ole muutettu tai täydennetty asetuksen (ETY) N:o 574/72⁽⁴⁾ 118—119 a artiklaa siten, että niitä sovelletaan 1.6.1992 alkaen?

⁽¹⁾ EYVL N:o L 149, 5.7.1971, s. 2

⁽²⁾ EYVL N:o L 136, 19.5.1992, s. 7

⁽³⁾ EYVL N:o L 230, 22.8.1983, s. 6

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 74, 27.3.1972, s. 1

Euroopan yhteisöjen komission 24.9.1996 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-310/96)

(96/C 354/30)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 24.9.1996 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellisen yksikön virkamies B. J. Drijber, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta

1. toteamaan, että koska Alankomaiden kuningaskunta on 1.1.1990 jälkeen pysyttänyt voimassa erityissääntönsä, jonka mukaan tietyistä jätteen ja uusiokäyttöainesten luovutuksista ei tarvitse maksaa arvonlisäveroa, se on jättänyt noudattamatta sille 17.5.1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan mukaan kuuluvia velvollisuuksia;

2. velvoittamaan Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Neuvoston direktiivin 89/465/ETY 1 artiklan mukaan jäsenvaltiot eivät voi enää 1.1.1990 lukien alkuperäisen kuudennen direktiivin 77/388/ETY 28 artiklan 3 kohdan ja liitteessä F olevan 20 kohdan perusteella pysyttää voimassa poikkeusta uusiokäyttöainesten ja tuoreiden teollisuusjätteiden luovutusten osalta. Tällaiset luovutukset ovat siis direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan nojalla arvonlisäveron alaisia.
- Pelkkä direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan mukaisen ilmoituksen tekeminen ei vaikuta komission toimivaltaan ryhtyä EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaiseen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevaan menettelyyn.

Komissio kiistää lisäksi, että edellä mainittu menettely⁽¹⁾ tässä tapauksessa olisi lopetettu. Direktiivin 27 artiklan 3 ja 4 kohdassa olevat lyhyet määräajat on säädetty oikeusvarmuuden asettamien vaatimusten vuoksi. Yritysten ja jäsenvaltioiden on aina niin pian kuin mahdollista saatava varmuus jokaisesta sellaisesta kansallisesta säännöksestä, joka on poikkeus yhteisön alv-järjestelmästä. Alankomaiden hallitus ei itse ole ryhtynyt toimenpiteisiin lainvastaisen olotilan poistamiseksi. Se on nimenomaan antanut jättää asian pois neuvoston esityslistalta. Kun neuvosto ei tehnyt myönnteistä päätöstä kohtuullisen ajan kuluttua umpeen, Alankomaiden hallituksen 27 artiklan nojalla aloittama menettely on katsottava lopetetuksi. Alankomaiden hallituksen näkökanta, jonka mukaan vuonna 1990 aloitettu menettely on vuoden 1995 puolivälissä yhä vireillä, ei ole vakuuttava myöskään sen vuoksi, että vuonna 1990 "ehdotettu" säädös on ilmoituksen sanamuodon mukaan tarkoitettu olemaan voimassa ainoastaan kolme vuotta.

⁽¹⁾ Komission 24.8.1990 päiväämä kirje muille jäsenvaltioille ja tiedonanto neuvostolle 22.10.1990 (SEC(90)2031 lopull.).

Euroopan yhteisöjen komission 24.9.1996 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-311/96)

(96/C 354/31)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 24.9.1996 yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on oikeudellinen neuvonantaja Hendrik van Lier ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut sille vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 45 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,
- toteaa toissijaisesti, että Ranskan tasavalta ei joka tapauksessa ole noudattanut sille samojen säännösten mukaan kuuluvia velvoitteita, koska se ei ole ilmoittanut komissiolle viipymättä tällaisista toimenpiteistä,
- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan 3 kohdan velvoittavuuden vuoksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet niiden direktiivien panemiseksi täytäntöön, jotka on osoitettu niille, ennen jäsenvaltioille tätä tarkoitusta varten asetetun määräajan päättymistä. Direktiivin 93/38/ETY 95 artiklassa säädetty määräaika on päättynyt 1.7.1994, mutta Ranska ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 199, 9.8.1993, s. 84

Euroopan yhteisöjen komission 24.9.1996 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-312/96)

(96/C 354/32)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 24.9.1996 yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on oikeudellinen neuvonantaja Hendrik van Lier ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut sille julkisia tavarahankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/36/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 34 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,
- toteaa toissijaisesti, että Ranskan tasavalta ei joka tapauksessa ole noudattanut sille samojen säännösten

mukaan kuuluvia velvoitteita, koska se ei ole ilmoittanut komissiolle viipymättä tällaisista toimenpiteistä,

— velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-311/96⁽²⁾; direktiivin 93/36/ETY 34 artiklassa säädetty määräaika on päättynyt 14.6.1994.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 199, 9.8.1993, s. 1

⁽²⁾ Ks. edellä asia C-311/96.

Euroopan yhteisöjen komission 25.9.1996 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-313/96)

(96/C 354/33)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 25.9.1996 yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat oikeudellinen neuvonantaja Hendrik van Lier ja oikeudellisessa yksikössä kansallisena asiantuntijana työskentelevä kansallinen virkamies Jean-François Pasquier ja possiosioite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut sille vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY⁽¹⁾ mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdeksannentoista kerran 27 päivänä huhtikuuta 1993 annetun komission direktiivin 93/21/ETY⁽²⁾ mukaan kuuluvia velvoitteita, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, lukuun ottamatta butaania, propaania tai nestekaasua sisältäviä kuljetettavia kaasupulloja koskevia säännöksiä, eikä joka tapauksessa ole ilmoittanut tällaisista toimenpiteistä,

— velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-311/96⁽³⁾; direktiivin 93/21/ETY 2 artiklassa säädetty määräaika on päättynyt 1.7.1994.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 196, 16.8.1967, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 110, 4.5.1993, s. 20

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 16.

Østre Landsretin 4.9.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Brinkmann Tabakfabriken GmbH vastaan Skatteministeriet

(Asia C-319/96)

(96/C 354/34)

Østre Landsret on pyytänyt 4.9.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 1.10.1996, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Brinkmann Tabakfabriken GmbH vastaan Skatteministeriet ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 18 päivänä joulukuuta 1978 annettua toista neuvoston direktiiviä 79/32/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 14.5.1990, tulkittava siten, että tuote, jolla on seuraavat ominaisuudet, on luokiteltava savukkeeksi, vai onko se luokiteltava piippu- ja savuketupakaksi:

— kyseessä on pakkaus, joka sisältää 25 g hienoksi leikattua piippu- ja savuketupakkaa, joka on jaettu 30 tupakkakääröön, jotka on valmistettu teollisesti ja jotka ovat samankokoisia, yhtä kiinteitä ja samanlaisia;

— jokainen tupakkakäärö on 68,6 mm pitkä ja sisältää noin 833 mg hienoksi leikattua, ohueksi laataksi puristettua piippu- ja savuketupakkaa, joka on selluloosakääreessä;

— kääre on niin huokoinen, että tupakkakääröä ei voida sellaisenaan polttaa, vaan se on ensin työnnettävä savukeputkeen tai käärittävä tavalliseen savukepaperiin, ja molemmat toimet voidaan tehdä ilman erityisiä välineitä.

Jos kysymykseen 1 vastataan siten, että kyse on piippu- ja savuketupakasta, yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

2. Onko yrityksellä yhteisön oikeuden mukaan oikeus korvaukseen kaikesta menetyksestä, jonka syynä on se, että jäsenvaltio on rikkonut yhteisön oikeutta siten, että viranomainen, joka tekee lopullisen päätöksen siitä, mihin veroryhmään jokin tupakkatuote kuuluu, on tehnyt direktiivin 79/32/ETY 3 artiklan 1 kohdan vastaisen päätöksen; millä edellytyksillä vastuu tässä tilanteessa syntyy?

3.a. Onko direktiivissä 79/32/ETY olevat valmistettujen tupakkatuotteiden määritelmät pantu jäsenvaltiossa oikein täytäntöön, jos veroministeriöllä on lain nojalla toimivalta antaa sääntöjä tupakkatuotteiden määritelmistä niiden määritelmien mukaisesti, jotka Euroopan yhteisöt ovat antaneet, mutta kyseisiä sääntöjä ei ole annettu lain nojalla?

Jos kysymykseen 3.a. vastataan myöntävästi, yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään vastaamaan seuraavaan kysymykseen:

- 3.b. Onko kysymykseen 2 annettavan vastauksen osalta merkityksellistä se, että tupakkadirektiivien mukaisia määritelmiä ei ollut täytäntöönpantu jäsenvaltiossa, kun kansallinen viranomaisen päätöksessään on viitannut määritelmiin ja kun asianosaiset kansallisessa tuomioistuimessa ovat yksimielisiä siitä, että direktiivin määritelmät ovat välittömästi sovellettavia?
4. Onko kysymykseen 2 annettavan vastauksen osalta merkityksellistä se, että viranomaiset ovat kieltäytyneet viranomaisen päätöksen voimaantulon lykkäämisestä, jota kantaja on pyytänyt vahingon määrän rajoittamiseksi?

(¹) EYVL N:o L 10, 16.1.1979, s. 8

Union européenne de radio-télévisionin 30.9.1996 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston 11.7.1996 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-528/93, T-542/93, T-543/93 ja T-546/93, joissa vastapuolina olivat toisaalta Métropole télévision SA, Reti Televisive Italiane SpA, Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), Gestevisión Telecinco ja Antena 3 de Televisión ja toisaalta Euroopan yhteisöjen komissio, Union européenne de radio-télévision, Radiotelevisione italiana Spa (RAI) ja Radiotelevisión española (RTVE)

(Asia C-320/96 P)
(96/C 354/35)

Union européenne de radio-télévision on valittanut 30.9.1996 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston 11.7.1996 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-528/93, T-542/93, T-543/93 ja T-546/93, joissa vastapuolina olivat toisaalta Métropole télévision SA, Reti Televisive Italiane SpA, Sociedade Independente de Comunicação SA (SIC), Gestevisión Telecinco ja Antena 3 de Televisión ja toisaalta Euroopan yhteisöjen komissio, Union européenne de radio-télévision, Radiotelevisione italiana Spa (RAI) ja Radiotelevisión española (RTVE). Valittajan edustajina ovat Ian S. Forrester, QC, Skotlannin asianajajayhteisö, ja solicitor Alasdair R. M. Bell, Skotlanti, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto M. Loesch, 11 rue Goethe.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-528/93, T-542/93, T-543/93 ja T-546/93 11.7.1996 antaman tuomion (¹).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Perustamissopimuksen 90 artiklan 2 kohdan ja 85 artiklan 3 kohdan virheellinen tulkinta: ensin mainitun

määräyksen soveltaminen ei sulje pois mahdollisuutta soveltaa toista määräystä. Mitenkään perusteltu ei ole väite siitä, että yleisiä palveluja tuottavien televisio-toiminnan harjoittajien yhteisiä toimintoja on tarkasteltava ennemmin 90 artiklan 2 kohdan kuin 85 artiklan 3 kohdan yhteydessä, eikä väite siitä, että komissio ei voi ilman muita seikkoja ottaa huomioon yleiseen etuun liittyviä seikkoja, kun se myöntää poikkeusluvan. Tuomiossa on sekoitettu keskenään kaksi eri käsitettä, toisin sanoen 90 artiklan 2 kohdan mukainen ”yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut” ja ”yleishyödyllinen erityistehtävä”, joka on annettu televisiolähetystoiminnan harjoittajalle kansallisen lainsäädännön mukaisessa erityisjärjestelmässä.

- Perustamissopimuksen 85 artiklan virheellinen soveltaminen ja ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin tuomiossa väitetään, että kansainvälisten urheilulähetysten edelleenlähetystä koskevien yksinoikeuksien hankkiminen ei ole tarpeellista ja että komission olisi suoritettava tästä tarkka tutkimus, vaikka asiakirja-aineisto osoittaa riittävän selvästi, että yksinoikeudet ovat säännönmukaisia.
- Perustamissopimuksen 85 artiklan virheellinen soveltaminen ja ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin tuomiossa vaaditaan, että komissio tutkii, että UER:n jäsenten yleishyödyllisten erityistehtävien hoitamisesta aiheutuneita kuluja ja velvoitteita ei korvata mahdollisesti 92 ja 93 artiklassa tarkoitettulla valtion tuella. Perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan sanamuodosta ei johdu mitään tällaista vaatimusta. Toisiinsa eivät liity tapa, jolla jäsenvaltio säätelee televisiolähetystoiminnan harjoittajan rahoittamisen järjestämistä, ja tämän toiminnanharjoittajan ja muiden televisiolähetystoiminnan harjoittajien väliseen yhteistyöhön perustuvan urheilulähetysten edelleenlähetystä koskevan yhteisen tarjouksen esittämisen lainmukaisuus.
- Ilmeinen arviointi- ja perusteluvirhe: tuomio on virheellinen siltä osin kuin siinä ei oteta huomioon olennaista seikkaa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on erehtynyt: poikkeuslupapäätös koski UER:n jäsenten nimissä tehtyä yhteistä tarjousta eikä tapaa, jolla tullaan UER:n jäseneksi. Poikkeuslupapäätöstä edelsivät komission ja UER:n väliset vuosikausia kestäneet neuvottelut niistä edellytyksistä, joiden perusteella UER myönsi alitoimilupia televisiolähetystoiminnan harjoittajille Euroopassa, kantajat mukaan lukien. Tuomiossa keskitytään vain UER:ään liittymisen perusteisiin ottamatta huomioon alitoimilupajärjestelmän kilpailua edistävää vaikutusta.
- Ilmeinen arviointivirhe ja 85 artiklan virheellinen soveltaminen siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo virheellisesti, että televisio-toimintaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä määritellään UER:n aktiivijäseneksi pääsyn edellytykset ja siltä

osin kuin se tarkastelee UER:ään liittymisen perusteiden asianmukaisuutta suhteessa komission päätökseen.

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että komissio on myöntänyt poikkeuslupan UER:n liittymissäännöille. Komissio ei ole myöntänyt näille minkäänlaista poikkeuslupaa.
- Ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin tuomiossa katsotaan, että UER:ään liittymistä koskevat perusteet ovat epämääräisiä, epätasällisiä ja sellaisia, että niitä voidaan soveltaa syrjivästi, vaikka objektiivisesti tarkasteltuina nämä säännöt ovat asianmukaisia, selviä ja perustellun täsmällisiä.
- Virheellinen perustelu ja 85 artiklan virheellinen tulkinta siltä osin kuin tuomiossa vahvistetaan niin ankarat perusteet poikkeuslupan myöntämiselle yleishyödyllistä erityistehtävää suorittavalle televisiolähetystoiminnan harjoittajien ryhmälle, että mikä tahansa poikkeuslupa on käytännössä mahdoton saada; tuomiossa loukataan lisäksi vakavasti komission harkintavaltaa ja samalla myös sen kykyä täyttää kilpailusääntöjen hallintaa koskevat velvoitteensa.

(¹) EYVL N:o C 247, 24.8.1996, s. 12

Schleswig-Holsteinische Oberverwaltungsgerichtin 10.7.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Dr. Wilhelm Mecklenburg vastaan Kreis Pinneberg, — Der Landrat, kolmantena asianosaisena Der Vertreter des öffentlichen Interesses, Kiel
(Asia C-321/96)
(96/C 354/36)

Schleswig-Holsteinische Oberverwaltungsgericht pyytää 10.7.1996 tekemällään, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 1.10.1996 saapuneella päätöksellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Dr. Wilhelm Mecklenburg vastaan Kreis Pinneberg, — Der Landrat, kolmantena asianosaisena Der Vertreter des öffentlichen Interesses, Kiel, ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko julkista etua vaalivan ympäristönsuojelusta vastaavan viranomaisen kannanotto, joka on annettu hyväksymismenettelyn (Planfeststellungsverfahren) yhteydessä ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY (¹) 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettu ympäristöön liittyvä tieto?
2. Onko UIG:n (Umweltinformationsgesetz) 7 pykälän 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu alustava menettely (Vorverfahren) kyseisen direktiivin 3 artiklan 2 kohdan

kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua esitutkintaa?

(¹) EYVL N:o L 158, 23.6.1990, s. 56

Euroopan yhteisöjen komission 2.10.1996 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne
(Asia C-323/96)
(96/C 354/37)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 2.10.1996 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen neuvonantaja Hendrik van Lier, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o C. Gómez de la Cruz, Euroopan yhteisöjen komission oikeudellinen yksikkö, Centre Wagner, Kirchberg.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut sille direktiivin 89/449/ETY (¹) ja direktiivin 93/37/ETY (²) sekä erityisesti direktiivin 93/37/ETY 7 ja 11 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita, koska se ei ole julkaissut *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* tarjouspyyntöilmoitusta Vlaamse Raadin rakennuksen rakentamista koskevasta kokonaisurakasta eikä sitä koskevasta kustakin erästä, koska se ei ole noudattanut näissä direktiiveissä säädettyä tarjouskilpailujen ratkaisumenettelyä ja erityisesti koska se on perusteettomasti ratkaissut erää 4 koskevan tarjouskilpailun salassa,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission mukaan vastaaja ei kiistä sitä, että se on rikkonut direktiiviä 93/37/ETY Vlaamse Raadin rakennuksen tarjouskilpailumenettelyn yhteydessä. Belgian hallituksen erilaisista reaktioista ilmenee sen sijaan, että kyseinen hallitus katsoi, että direktiivin 93/37/ETY säännösten rikkomisen syynä oli se, että tämä direktiivi oli pantu puutteellisesti täytäntöön kansallisessa oikeudessa eli lainsäätäjän mukaan asiaa koskevat oikeussäännöt puuttuivat. Se seikka, että vastaaja vetoaa siihen, että se itse on pannut tietyn direktiivin täytäntöön virheellisesti, ei vaikuta asiaan, koska jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä säädöksiin, toimintatapoihin tai oloihin vetoamalla perustella sitä, miksi se ei ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja.

(¹) EYVL N:o L 210, 21.7.1989, s. 1

(²) EYVL N:o L 199, 9.8.1993, s. 54

Echinodin Eirinodikeion 24.7.1995 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Odetti Nikou Petridi Anonymos Kapnemporiki AE vastaan Athanasia Simou ym.

(Asia C-324/96)
(96/C 354/38)

Echinodin Eirinodikeio on pyytänyt 24.7.1995 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 3.10.1996, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Odetti Nikou Petridi Anonymos Kapnemporiki AE vastaan Athanasia Simou ym. ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko neuvoston asetus (ETY) N:o 1114/88⁽¹⁾, jolla muutettiin asetusta (ETY) N:o 727/70⁽²⁾, pätevä siltä osin kuin siinä säädetään, että siinä tapauksessa, että tupakanlehtiä tuotetaan koko yhteisön taattua enimmäismäärää enemmän, interventiohintoja ja palkkioita pienennetään yleisesti ja erotuksetta ilman, että kiinnitettäisiin huomiota siihen seikkaan, onko tuottaja ylittänyt säädetyn määrän?
- 2) Ovatko asetukset (ETY) N:o 1251/89⁽³⁾ ja (ETY) N:o 1252/89⁽⁴⁾ päteviä siltä osin kuin ne koskevat tupakkalajike Tsebelian satovuoden 1989 osalta taattuja enimmäismääriä, ja onko näiden taattujen enimmäismäärien soveltaminen sen yleisen periaatteen, jonka mukaan yhteisön säädökset eivät saa olla taannehtivia, sekä tuottajien ja tupakan ostaja-jalostajien luottamuksensuojan periaatteen ja oikeusvarmuusperiaatteen vastaista?
- 3) Jos vastaus edelliseen kysymykseen on myöntävä: ottaen huomioon komission toteamus, jonka mukaan lajikkeita Tsebelia ja Mavra on tuotettu liikaa ja niiden taatut enimmäismäärät satovuoden 1989 osalta on ylitetty 44,1 prosentilla, minkä vuoksi on määrätty, että palkkiota ja interventiohintaa pienennetään korkeintaan 15 prosenttia, onko komission asetus (ETY) N:o 2046/90⁽⁵⁾ pätevä ja voidaanko vaatia, että komission asetuksen (ETY) N:o 4263/88⁽⁶⁾ perusteella tehtyjen sopimusten 8. sopimusmääräyksen 2 kappaletta ja etenkin 3. sopimusmääräystä sovelletaan? Siinä tapauksessa, että näitä hintoja ja palkkioita muutetaan asetuksen (ETY) N:o 727/70 4 artiklan 3 kohdassa säädettyjen säännösten mukaisesti, tarkistetaanko sopimushinta hintojen ja palkkioiden muutosta vastaavasti?
- 4) Onko myös tässä asiassa kyse niistä syistä, joiden perusteella yhteisöjen tuomioistuin kumosi vuonna 1991 (asiassa C-368/89) asetuksen, jossa säädettiin tupakkalajike Brightin taatuista enimmäismääristä satovuoden 1988 osalta, koska komissio on tehnyt uudelleen saman virheen vahvistaessaan liian myöhään satovuoden 1989 osalta taatut enimmäismäärät?
- 5) Jos todetaan, että kyseiset asetukset ovat päteviä, kuka on viime kädessä vastuussa palkkion korvaamisesta siltä osin, kun sitä on alennettu?

- (¹) EYVL N:o L 110, 29.4.1988, s. 35
(²) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 1
(³) EYVL N:o L 129, 11.5.1989, s. 16
(⁴) EYVL N:o L 129, 11.5.1989, s. 17
(⁵) EYVL N:o L 187, 19.7.1990, s. 23
(⁶) EYVL N:o L 376, 31.12.1988, s. 34

Supremo Tribunal Administrativon (Pleno da Secção do Contencioso Tributário) 10.7.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fábrica de Queijo Eru Portuguesa, Limitada vastaan Subdirector-Geral das Alfândegas
(Asia C-325/96)
(96/C 354/39)

Supremo Tribunal Administrativo (Pleno da Secção do Contencioso Tributário) on pyytänyt 10.7.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 4.10.1996, yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Fábrica de Queijo Eru Portuguesa, Limitada vastaan Subdirector-Geral das Alfândegas ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko 24 päivänä marraskuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3677/86⁽¹⁾ 28 artiklaa tulkittava siten, että siinä säädettyä kuuden kuukauden määräaika ei voida pidentää?
- 2) Vai onko edellä mainittua artiklaa tulkittava päinvastoin siten, että kyseiseen määräaikaan sovelletaan saman asetuksen 27 artiklassa ja 16 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85⁽²⁾ 14 artiklan 2 kohdan viimeisessä alakohdassa säädettyä määräaikojen pidentämistä koskevaa yleistä järjestelmää?

- (¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3677/86, annettu 24 päivänä marraskuuta 1986, sisäisestä jalostusmenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 1999/85 täytäntöönpanoa koskevista säännöksistä (EYVL L 351, 12.12.1986, s. 1).
(²) EYVL N:o L 188, 20.7.1985, s. 1

Employment Appeal Tribunalin (Lontoo) 14.8.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa B. S. Levez vastaan T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd
(Asia C-326/96)
(96/C 354/40)

Employment Appeal Tribunal (Lontoo) on pyytänyt 14.8.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 4.10.1996, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta B. S. Levezin ja T. H. Jenningsin välillä vireillä olevassa riitaasiassa ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko yhteisön oikeuden mukaista se, että kanteeseen, jossa on kysymys samasta työstä maksettavasta samasta palkasta ilman sukupuoleen perustuvaa syrjintää, sovelletaan sellaista kansallista sääntöä, jolla määrätään, että kantajalla on oikeus saada palkka maksetuksi takautuvasti tai oikeus saada vahingonkorvausta samapalkkaisuusperiaatteen rikkomisen perusteella vain kahden vuoden pituiselta ajanjaksolta ennen kanteen nostamista, siinä tapauksessa, että
  - a) tätä kansallista sääntöä voidaan soveltaa vain sellaisiin vaatimuksiin, joissa on kysymys samapalkkaisuudesta ilman sukupuoleen perustuvaa syrjintää;
  - b) muilla työoikeudellisilla perusteilla esitettyihin vaatimuksiin, kuten esimerkiksi työsopimuksen rikkomisen, palkkauksessa tapahtuneen rotusyrjinnän, palkan lainvastaisen vähentämisen ja muussa kuin palkkauksessa tapahtuneen sukupuoleen perustuvan syrjinnän perusteella nostettuihin kanteisiin sovelletaan kantajien kannalta edullisempia sääntöjä;
  - c) kansallisella tuomioistuimella ei ole missään olosuhteissa valtaa pidentää kahden vuoden pituista ajanjaksoa, ei edes silloin kun kanteen nostaminen viivästyy sen vuoksi, että kantajan työnantaja antaa tälle tahallaan virheellisiä tietoja niiden miesten palkkauksesta, jotka tekevät kantajan kanssa samanlaista työtä?
2. Kun otetaan huomioon erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen vakiintunut oikeuskäytäntö, jonka mukaan yhteisön oikeuden välittömään oikeusvaikutukseen perustuvia oikeuksia on sovellettava kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen edellytysten mukaisesti edellyttäen muun muassa, että nämä edellytykset eivät ole vähemmän edullisia kuin vastaaviin kansallisiin tapauksiin liittyvät edellytykset, miten ilmausta "vastaavat kansalliset tapaukset" on tulkittava tapauksessa, jossa on kysymys sellaisesta samapalkkaisuutta koskevasta kanteesta, jonka osalta kansallisessa samapalkkaisuusperiaatetta koskevassa lainsäädännössä asetetut edellytykset eroavat työsopimuksen rikkomista, palkkauksessa tapahtunutta rotusyrjintää, palkan lainvastaista vähentämistä ja muussa kuin palkkauksessa tapahtuvaa sukupuoleen perustuvaa syrjintää koskevassa kansallisessa työläinsäädännössä säädettyistä edellytyksistä?

Euroopan yhteisöjen komission 7.10.1996 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne
(Asia C-328/96)
(96/C 354/41)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 7.10.1996 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat komission oikeudellisen yksikön virkamiehet Claudia Schmidt ja Hendrik van Lier, ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o komission oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxembourg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Ala-Itävallan St. Pöltenin hallinto- ja kulttuuripiirin uuden rakennuksen osalta Itävallan tasavalta on jättänyt noudattamatta 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY⁽¹⁾ ja 21.12.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY⁽²⁾ sekä EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan perusteella sille kuuluvia jäsenyysoikeuksiaan niiden hankintasopimusten osalta, jotka oli tehty ennen 6.2.1996 ja joita ei 7.3.1996 ollut kuitenkaan vielä täytetty tai joita ei enää koh- tuudella voinut peruuttaa,

— velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio vetoaa siihen, että Itävallan tasavallan on pitänyt noudattaa yhteisön oikeutta, julkisia hankintoja koskevat direktiivit mukaan lukien, ETA-sopimukseen ja sitä suuremmalla syyllä Euroopan unioniin liittymisestäään alkaen. Yksittäisistä yhteisön oikeuden loukkauksista se mainitsee seuraavat:

— Neuvoston direktiivin 93/37/ETY rikkomisen (raken- nusurakoiden yhteensovittamista koskeva direktiivi): Niederösterreichische Landeshauptstadt Planungsgesellschaft m.b.H. (jäljempänä Nöplan) on kyseisenä aikana perustanut hankintamenettelynsä 1.1.1995 annettuihin sääntöihin "Allgemeine Angebots- und Betragsbestimmungen" (jäljempänä AAVB), minkä vuoksi se ei ole noudattanut julkistamissääntönsä (direktiivin 11 artikla) eikä ilmoitusvelvollisuutta niihin tarjoajiin nähden, joita ei ole otettu huomioon (direktiivin 8 artikla). Ainakin yhdessä hankintamenettelyssä Nöplan on sivuuttanut direktiivin säännökset, kun se tarjouspyyntöehdoissa edellytti tietynlaista suorituskykykuvausta pääkeskuksen toimintajärjestelmän osalta, jonka vuoksi etusija oli Unix-tuotteilla; tämä on direktiivin 10 artiklan 6 kohdan perusteella kiellettyä. Nämä hankintasopimukset tehtiin lopulta, ilman että olisi noudatettu direktiivin sääntönsä yrityksen kelpoisuudesta osallistua tarjouskilpailuun (esim. 24 artiklan poissuljentaperusteet) ja ilman että sopimuksen tekemiseen olisi sovellettu 30 artiklassa lueteltuja perusteita.

- EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan rikkominen: direktiivin 93/37/ETY 10 artiklan 6 kohdan rikkominen sisältää samanaikaisesti myös EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan rikkomisen. Sama pätee AAVB:n 2.10 kohdan määräykseen suosia Ala-Itävallan omia hyödykkeitä ja yrityksiä silloin kun ne ovat samanarvoisia muiden tarjousten kanssa.
- Direktiivin 89/665/ETY rikkominen (muutoksenhaku-menettelyjä koskeva direktiivi): vastoin direktiivin 1 artiklaa ja 2 artiklan 1 kohdan h alakohtaa AAVB:n 2.5 kohdassa suljetaan jo edeltä käsin ehdottomasti pois kaikki sellaiset vaatimukset, joita tarjouksentekijöille voi syntyä valintamenettelyn aikana.

(¹) EYVL N:o L 199, 9.8.1993, s. 54

(²) EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 33

Pretura di Roman 2.10.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asioissa 1) CO.NA.TA. — Consorzio Nazionale Tabacchi Soc.Coop. a r.l. ja 2) Agrindustria Srl vastaan AIMA — Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo

(Yhdistetyt asiat C-332/96 ja C-333/96)
(96/C 354/42)

Pretura di Roma pyytää 2.10.1996 tekemällään, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 8.10.1996 saapuneella päätöksellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asioissa 1) CO.NA.TA. — Consorzio Nazionale Tabacchi Soc.Coop. a r.l. ja 2) Agrindustria Srl vastaan AIMA — Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo ennakkoratkaisua kysymykseen, joka koskee 17.12.1993 annetun asetuksen (ETY) N:o 3477/93 (¹) 5 artiklan pätevyyttä, kun otetaan huomioon yhteisön säädösten taannehtivuuskiellon periaate, koska kyseinen artikla ei perustu aikaisempiin asetuksiin eikä ole perusteltu tärkeän yleisen edun vuoksi, jolloin voitaisiin katsoa, että aikaisempiin oikeussääntöihin perustuvat oikeusasemat voitaisiin uhrata, ja koska näin ollen subjektiivisia oikeusasemia on ennalta arvaamattomalla tavalla heikennetty ja sillä tavoin loukattu säädöksen kohteina olevien henkilöiden perusteltua luottamusta.

(¹) EYVL N:o L 317, 18.12.1993, s. 30

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches-du-Rhône 1.3.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa M. J. Farias vastaan Caisse régionale d'assurances maladie du Sud-Est

(Asia C-339/96)
(96/C 354/43)

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches-du-Rhône on pyytänyt 1.3.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 15.10.1996, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa M. J. Farias vastaan Caisse régionale d'assu-

rance maladie du Sud-Est ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Voiko sellainen Portugalissa asuva Portugalin kansalainen, joka on 17.5.1992 täyttänyt 60 vuotta ja joka ei saanut työkyvyttömyyseläkkeensä täydennykseksi lisäavustusta kansallisesta avustusrahostosta siitä syystä, että hänen kotipaikkansa sijaitsi Ranskan ulkopuolella, väittää 30.4.1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 1247/92 (¹) 2 artiklan perusteella, että hän oli saavuttanut oikeutensa aikaisemmin kuin 1.6.1992, jolloin kyseinen asetus tuli voimaan?

(¹) EYVL N:o L 136, 19.5.1992, s. 1

Pretura Circondariale di Bolzanon (Sezione distaccata di Vipiteno) 17.8.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Dilexport Srl vastaan Amministrazione delle Finanze dello Stato

(Asia C-343/96)
(96/C 354/44)

Pretura Circondariale di Bolzano (Sezione distaccata di Vipiteno) pyytää 17.8.1996 tekemällään, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 30.9.1996 saapuneella päätöksellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Dilexport Srl vastaan Amministrazione delle Finanze dello Stato ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko yhteisön oikeutta tulkittava siten, että sen vastaista on sellainen jäsenvaltion antama lainsäädäntö, kuten 29.12.1990 annetun Italian lain nro 428 29 artikla, jolla yhteisön oikeuden vastaisesti kannettujen verojen palauttamista koskevien vaatimusten esittämiselle asetetaan erilaiset ja rajoitetummat vanhentumista ja oikeuden menettämistä koskevat määräajat sekä näyttöedellytykset kuin siviilioikeuden yleisten oppien mukaan on mahdollista.

Kun erityisesti otetaan huomioon periaate, jonka mukaan ne kansalliset menettelymääräykset, jotka koskevat oikeutta vaatia palauttamista, "eivät saa olla epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat kansalliseen oikeuteen perustuvia vastaavanlaisia kanteita", on kysyttävä, mitä tarkoitetaan ilmauksella "kansalliseen oikeuteen perustuvat vastaavanlaiset kanteet"?

2. Onko yhteisön oikeuden perustavien periaatteiden vastaista se, että jäsenvaltio antaa rajoitetusti ja ainoastaan sellaisen tietyn erityisalueen osalta, joka koskee yhtenäistä sellaisten verojen ryhmää, joista suurimpaan osaan sovelletaan yhteisön oikeutta, erityisen poikkeuslain, jolla rajoitetaan oikeutta esittää perusteettoman edun palauttamista koskeva vaatimus ja täten poiketaan siviililain 2033 pykälässä perusteettoman edun palauttamista koskevalle vaatimukselle asetetuista yleisistä edellytyksistä?

Voidaanko erityisesti syrjäntäkiellon periaate käsittää suppeassa merkityksessä ja tästä syystä katsoa, että jäsenvaltion lainsäädännössä, kuten 29.12.1990 anne-

tun kansallisen lain nro 428 29 pykälän toisessa kohdassa, noudatetaan tätä periaatetta, vain sillä perusteella, että mainitussa artiklassa yhteisön oikeuden kannalta merkittävien verojen palauttamiselle säädetty edellytykset — vaikka ne ovatkin yhteisen oikeuden säännöksiin verrattuina rajoittavia — ovat kuitenkin lievempiä, kuin saman artiklan 3 kohdassa säädetty, palauttamista koskevat erityisedellytykset?

3. Onko edellä mainittujen yhteisön oikeuden peruseräaatteiden vastaista se, että jäsenvaltio — sen jälkeen kun yhteisöjen tuomioistuin on antanut useita tuomioita, joissa se on todennut erilaisten tuontitullien, valmisteverojen, kulutusverojen, sokerin ylihinnoittelujen ja välittömien verojen olevan yhteensopimattomia yhteisön oikeuden kanssa — antaa sellaisia menettelysäännöksiä, jollainen sisältyy 29.12.1990 annetun kansallisen lain nro 428 29 pykälään, ja jolla yhteisön oikeuden vastaisesti rajoitetaan erityisesti mahdollisuutta nostaa edellä mainitun perusteettomasti kannetun veron palauttamista koskeva kanne?
4. Onko edellä mainitun kaltainen laki, jonka antamisen perusteena väitetään olevan kansallisen lainsäädännön saattaminen yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaiseksi ja joka on annettu yli kolme ja puoli vuotta edellä mainittujen yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden antamisen jälkeen ja jonka perusteella tähän viivästykseen syyllistynyt valtio on saanut perusteetonta etua, yhteensopimaton yhteisön oikeuden kanssa ja

erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 199/82, San Giorgio, 9.11.1983 antaman sellaisen tuomion kanssa, joka koski näyttöä, jota ei hyväksytty, ja onko tällainen tulkinta ja soveltaminen yhteensopimaton edellä mainitun 29 artiklan kanssa, jos oletetaan sen, ”että kulutusvero on liitetty hyödykkeen hintaan, olevan yleisesti tunnettu tosiasia” ja että oletamaan perustuva näyttö riittää siihen, että siirron voidaan hyväksyä tapahtuneen ja että palauttamisvaatimus voidaan siis hylätä?

5. Onko tästä johtuen sellainen menettely yhteisön oikeuden mukaista, jossa kansallinen tuomioistuin tai sen käyttämä tekninen konsultti toteaa veron siirron käytäen sellaisia yksinkertaisia oletuksia, joiden väitetään kuuluvan vapaan näytön arvioinnin piiriin, aiheuttaen tällä menettelyllä sen, että palauttamiskanteet hylätään aina, kuten käytännössä näyttää tapahtuneen, ja sen, että velan maksamisesta vastuussa oleva viranomainen ei milloinkaan katso, että sen täytyisi ryhtyä palauttamista koskeviin toimenpiteisiin?
6. Onko mahdollista antaa edellä mainittuun 29 artiklan 4 ja 8 kohtaan sisältyvän kaltaisia, menettelytapaa koskevia säännöksiä (esimerkiksi velvollisuus tehdä ilmoitus tietyille velan maksamisesta vastuussa oleville viranomaisille), joista ei aikaisemmin ollut säädetty palauttamisasiota koskevassa lainsäädännössä, ja soveltaa niitä taannehtivasti?

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

16 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa T-36/94, Alberto Capitanio vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Henkilöstö — Uudelleensijoittaminen — Virkatason vahvistaminen — Virkamiehelle vastainen päätös)

(96/C 354/45)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-36/94, Alberto Capitanio, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, Bryssel, edustajanaan asianajajat Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Gréta-Françoise Parmentier ja Ariane Tornel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson SARL, 1 rue Glesener, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies Ana Maria Alves Vieira), jossa vaaditaan kumottavaksi komission päätös laatia ja julkaista avointa virka koskeva ilmoitus pääosaston VIII (kehitysyhteistyö) osaston E (itäinen ja eteläinen Afrikka) yksikön 4 (tekninen ryhmä infrastruktuuri) päällikön viran KOM/022/93 osalta sekä komission päätös

sijoittaa tämä virka palkkaluokkaan A 5/A 4 samoin kuin komission päätös peruuttaa avointa virkaa koskeva ilmoitus, jotta henkilökohtaisista syistä myönnetyllä lomalla ollut virkamies voitaisiin uudelleensijoittaa, sekä kaikki näitä päätöksiä seuranneet ja/tai niihin liittyneet komission myöhemmät päätökset, erityisesti päätös kantajan hakeuksen hylkäämisestä ja G:n nimittämisestä mainittuun virkaan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 16.10.1996 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Kommissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL N:o C 76, 12.3.1994

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

16 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa T-37/94, Dimitrios Benecos vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Henkilöstö — Uudelleensijoittaminen — Virkatason vahvistaminen — Virkamiehelle vastainen päätös)

(96/C 354/46)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-37/94, Dimitrios Benecos, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, Bryssel, edustajanaan asianajajat Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Gréta-Françoise Parmentier ja Ariane Tornel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson SARL, 1 rue Glesener, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies Ana Maria Alves Vieira), jossa vaaditaan kumottavaksi komission päätös sijoittaa pääosaston VIII (kehitysyhteistyö) osaston E (itäinen ja eteläinen Afrikka) yksikön 4 (tekninen ryhmä infrastruktuuri) päällikön virka KOM/022/93 palkkaluokkaan A 5 samoin kuin kaikki tätä seuranneet myöhemmät päätökset, erityisesti päätös kantajan hakemuksen hylkäämisestä ja G:n nimittämisestä mainittuun virkaan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 16.10.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL N:o C 76, 12.3.1994

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

16 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa T-56/94, Raffaele de Santis vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Henkilöstö — Ilmoitus avoimesta virasta — Menettelysääntöjen väärinkäyttö)

(96/C 354/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-56/94, Raffaele de Santis, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, Bryssel, edustajanaan asianajajat Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Gréta-Françoise Parmentier ja Ariane Tornel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson SARL, 1 rue Glesener, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies Gianluigi Valsecia), jossa vaaditaan kumottavaksi komission 16.12.1996

tekemä päätös julkaista avointa virkaa koskeva ilmoitus pääosaston VI (maatalous) osaston D (eläintuotteiden markkinajärjestely) yksikön 1 (maitotuotteet) päällikön viran KOM/144/93 osalta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 16.10.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan välitoimista aiheutuneet kulut mukaan lukien.*

⁽¹⁾ EYVL N:o C 76, 12.3.1994

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

16 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa T-336/94, Efisol SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Otsonikerrosta heikentävistä aineista annettu asetus (ETY) N:o 594/91 — Kiintiöiden jakaminen — Tuontiluvat — Kieltäytyminen myöntämästä tuontilupia — Korvausvaatimus — Luottamuksensuoja)

(96/C 354/48)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-336/94, Efisol SA, kotipaikka Pariisi, edustajanaan asianajaja Jacques Buhart, Pariisi, ja asianajaja Jean-Yves Art, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt et Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenä Marc H. van der Woude), jossa kantaja vaatii EY:n perustamis-sopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan nojalla korvausta vahingosta, joka on aiheutunut kieltäytymisestä myöntää lupia tuoda yhteisöön kloorifluorihilive-tyä 11, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäisen laajennettu jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Saggio sekä tuomarit C. W. Bellamy, A. Kalogeropoulos, V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: H. Jung, on antanut 16.10.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Komissio vastaa kaikista oikeudenkäyntikuluista.*

⁽¹⁾ EYVL N:o C 380, 31.12.1994

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

16 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa T-378/94, Josephus Knijff vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin⁽¹⁾

(Henkilöstö — Väliaikaiset toimenhaltijat, jotka on otettu palvelukseen yhteistyössä kansallisten tarkastuselinten kanssa — Heidän palkkaluokkaan sijoittamista koskevan säännösten soveltaminen)

(96/C 354/49)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-378/94, Josephus Knijff, Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen entinen väliaikainen toimenhaltija, Assenois (Belgia), edustajanaan asianajaja Jean-Paul Noesen, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa hänen oma asianajotoimistonsa, 18 rue des Glacis vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin (asiamiehet Jean-Marie Sténier, Jan Inghelram ja Paolo Giusta), jossa vaaditaan kumottavaksi 9.2.1994 tehty päätös, jolla kieläydyttiin muuttamasta kantajan palkkaluokkaa, sekä 29.8.1994 tehty päätös, jolla hylättiin kantajan valitus, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 16.10.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EYVL N:o C 380, 31.12.1994

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

22 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa T-266/94, Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark, Skibsværftsforeningen ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Valtion tuet — Laivanrakennus — Poikkeusjärjestely — Entisessä Saksan demokraattisessa tasavallassa olevat telakat)

(96/C 354/50)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-266/94, Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark, Skibsværftsforeningen, kotipaikka Kööpenhamina, Assens Skibsværft A/S, kotipaikka Assens (Tanska), Burmeister & Wain Skibsværft A/S:n, kotipaikka Kööpenhamina, Danyard A/S, kotipaikka Frederikshavn (Tanska), Fredericia Skibsværft A/S, kotipaikka Fredericia (Tanska), Odense Staalskibsværft A/S, kotipaikka Odense (Tanska), Svendborg Værft A/S, kotipaikka Svendborg (Tanska), Ørskov Christensens Staalskibsværft A/S, kotipaikka Frederikshavn (Tanska), Aarhus Flydedok A/S,

kotipaikka Århus (Tanska), edustajinaan asianajaja Jan-Erik Svensson, Kööpenhamina, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Philippe Dupont, 8—10 rue Mathias Hardt, joita tukee Tanskan kuningaskunta, (asiamiehet Peter Biering), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehet Anders Christian Jessen ja Ben Smulders), jota tukevat Saksan liittotasavalta, (asiamiehet Ernst Röder, Bernd Kloke ja suullisessa käsittelyssä Michael Schütte), ja MTW Schiffswerft GmbH (entinen Meerestechnik Werft), kotipaikka Wismar (Saksa), edustajinaan asianajajat Hans-Jürgen Rabe ja Georg M. Berrisch, Hampuri, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto François Turk, 13 B avenue Guillaume, jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan kokonaan tai osittain 11.5.1994 tehdyn komission päätöksen, joka koski MTW Schiffswerft GmbH:lle (entinen Meerestechnik Werft) maksettavan valtion tuen toista erää, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. P. Briët sekä tuomarit B. Vesterdorf, P. Lindh, A. Potocki ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 22.10.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien väliintulija MTW:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Saksan liittotasavalta ja Tanskan kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EYVL N:o C 254, 10.9.1994

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

22 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa T-330/94, Salt Union Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Valtion tuki — Komission kieltäytyminen ehdottamasta perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja aiheellisia toimenpiteitä — Kumoaamiskanne — Tutkimatta jättäminen)

(96/C 354/51)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-330/94, Salt Union Ltd, kotipaikka Cheshire (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan solicitorit Jonathan Scott ja Craig Pouncey, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Georges Baden, 8 boulevard Royal, jota tukee Verein Deutsche Salzindustrie e.V., kotipaikka Bonn (Saksa), edustajinaan asianajaja Thomas Jestaedt, Düsseldorf, asianajajat Walter Klosterfelde ja Karsten Metzloff, Hamburg, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Philippe Dupont, 8—10 rue Mathias Hardt, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään alunperin Nicholas Khan ja Jean-Paul Keppenne, sittemmin Khan ja Paul

Nemitz), jota tukee Frima BV, kotipaikka Haag (Alankomaat), edustajinaan alunperin asianajaja Tom Ottervanger, Rotterdam, ja asianajaja Harold Nyssens, Bryssel, sittemmin ainoastaan Ottervanger, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Carlos Zeyen, 67 rue Ermesinde, jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa 5.8.1994 päivättyyn kirjeeseen sisältyneen päätöksen, jossa komissio ilmoitti, ettei sillä ole syytä ehdottaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja aiheellisia toimenpiteitä alankomaalaisen alueellisen tukijärjestelmän ”Subsidieregeling regionale investeringsprojecten 1991” osalta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas laajennettu jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. P. Briët sekä tuomarit B. Vesterdorf, P. Lindh, A. Potocki ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 22.10.1996 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Salt Union velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien Frima BV:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Verein Deutsche Salzindustrie e.V. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL N:o C 380, 31.12.1994

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS,

28 päivänä elokuuta 1996,

asiassa T-112/96 R, Jean-Claude Séché vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(96/C 354/52)

(Henkilöstö — Hakemuksen hylkääminen ja toisen hakijan nimittäminen — Välitoimet — Hakemus täytäntöönpanon lykkäämiseksi — Kiireellisyys — Kiireellisuuden puuttuminen) (Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-112/96 R, Jean-Claude Séché, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, edustajanaan asianajaja Eric Boigelot, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Louis Schiltz, 2 rue du Fort Rheinsheim, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet Gianluigi Valesia ja Julian Currall), jossa vaaditaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrää lykkätavaksi komission 22.5.1996 tekemien päätösten täytäntöönpanon, joilla toisaalta hakijan hakemus hylättiin ja toisaalta toinen hakija nimitettiin ilmoituksella KOM/20/96 avoimeksi julistettuun johtavan oikeudellisen neuvonantajan virkaan, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presi-

dentti on antanut 28.8.1996 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitoimia koskeva hakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

4 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa T-197/95, Sveriges Betodlars Centralförening ja Sven Åke Henrikson vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Yhteinen maatalouspolitiikka — Sokerijuurikas — Asetus (EY) N:o 1734/95 — Erityinen maatalouden muuntokurssi — Ruotsia koskevan muuntokurssin puuttuminen — Kumoamiskanne — Tutkimatta jättäminen)

(96/C 354/53)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-197/95, Sveriges Betodlars Centralförening, kotipaikka Malmö (Ruotsi), ja Sven Åke Henrikson, kotipaikka Lund (Ruotsi), edustajinaan asianajajat Otfried Liebe-knecht ja Wolfgang Kirchhoff, Düsseldorf ja asianajaja Michael Schütte, Berliini, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Alex Bonn, 62 avenue Guillaume vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet Eugenio de March ja James Macdonald Flett), jossa kantajat vaativat EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisesti sokerijuurikkaan vähimmäishintojen sekä tuotantomaksujen ja lisämaksun erityisen maatalouden muuntokurssin vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1994/1995 sokerialalla 14 päivänä heinäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1734/95 kumoamista (EYVL N:o L 165, 15.7.1995, s. 12), koska siinä ei vahvisteta Ruotsissa sovellettavaa kurssia, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio, tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: H. Jung, on antanut 4.10.1996 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Lausunnon antaminen Ruotsin kuningaskunnan väliintulohakemuksesta raukeaa.*
- 3) *Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan yhdessä ja yhteisvastuullisesti komission oikeudenkäyntikulut. Ruotsin kuningaskunta vastaa väliintulohakemuksensa esittämisestä aiheutuneista kuluista.*

(¹) EYVL N:o C 351, 30.12.1995

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,**

4 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa T-5/96, Sveriges Betodlares Centralförening ja Sven Åke Henrikson vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Yhteinen maatalouspolitiikka — Sokerijuurikas — Asetus (EY) N:o 1734/95 — Erityinen maatalouden muuntokurssi — Ruotsia koskevan muuntokurssin puuttuminen — Kumoamiskanne — Tutkimatta jättäminen)

(96/C 354/54)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-5/96, Sveriges Betodlares Centralförening, kotipaikka Malmö (Ruotsi), ja Sven Åke Henrikson, kotipaikka Lund (Ruotsi), edustajinaan asianajajat Otfried Lieberknecht ja Wolfgang Kirchhoff, Düsseldorf ja asianajaja Michael Schütte, Berliini, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Alex Bonn, 62 avenue Guillaume vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet Eugenio de March ja James Macdonalds Flett), jossa kantajat vaativat komission 27.10.1995 päivättyyn kirjeeseen (viite D(95) VI/1242/95) sisältyvän sen päätöksen kumoamista, jossa kieltäydytään vahvistamasta Ruotsia koskevaa sokerijuurikkaan vähimmäishintojen erityistä maatalouden muuntokurssia ajanjaksolle 1.1.1995—30.6.1995, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio, tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: H. Jung, on antanut 4.10.1996 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan yhdessä ja yhteisvastuullisesti komission oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL N:o C 133, 4.5.1996

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS,**

8 päivänä lokakuuta 1996,

asiassa T-84/96 R, Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Ld.^a vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(96/C 354/55)

(Sosiaalipolitiikka — Euroopan sosiaalirahasto — Päätös, jossa määrättiin osa ammatillista koulutusohjelmaa varten myönnetystä tuesta palautettavaksi — Välitoimet — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva vaatimus — Kiireellisyys — Kiireellisyyden puuttuminen)(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Asiassa T-84/96 R, Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Ld.^a, kotipaikka Lissabon, edustajanaan asianajaja

Miguel Ferrão Castelo Branco, Lissabon, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto François Brouxel, 6 rue Zithe, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään Maria Teresa Figueira ja Knut Simonsson), jossa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan lykkäämään 12.12.1995 tehdyn komission sellaisen päätöksen täytäntöönpanoa, jolla ammatillista koulutusohjelmaa varten Euroopan sosiaalirahastosta maksetusta tuesta määrättiin palauttamaan 4 267 218 Portugalin escudon suuruisen summa, Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 8 päivänä lokakuuta 1996 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitoimia koskeva hakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

**Assicurazioni Generali SpA:n ja Unicredito SpA:n 5.6.1996
Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-87/96)

(96/C 354/56)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Assicurazioni Generali SpA, kotipaikka Trieste (Italia), ja Unicredito SpA, kotipaikka Treviso (Italia) ovat nostaneet 5.6.1996 kanteen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Aurelio Pappalardo, Trapani ja Claudio Tesauro, Napoli, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Alain Lorang, 51 rue Albert 1er.

Kantajat vaativat, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa 25.3.1996 asiassa N:o IV/M.711, Generali/Unicredito tehdyn komission päätöksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajina olevat kaksi vakuutusalan yhtiötä ovat ilmoittaneet neuvoston asetuksen N:o 4064/89 mukaisesti Casse e Generali Vita Spa (CG Vita)-nimisen, henkivakuutusmarkkinoilla toimivan yhteisen yrityksen perustamisesta, koska ne ovat katsoleet sen olevan yrityskeskittymä, ja ne riitauttavat sen, ettei komissio ole katsonut ilmoitetun toimenpiteen kuuluvan edellä mainitun asetuksen soveltamisalaan.

Kantajien mukaan kanteen kohteena oleva päätös perustuu olettamukseen, jonka mukaan CG Vitalla ei ole toiminnallista itsenäisyyttä, koska:

- toimenpide kuuluu perustajayhtiöiden väliseen laajempaan yhteistyöhön,
- teknis-hallinnolliset avustus- ja jälleenmyyntitehtävät, joita kantajien on jatkettava yhteisen yrityksen hyväksi niiden asettamien alkuperäisten panosten lisäksi, ovat laaja-alaisia ja taloudellisesti merkittäviä,
- CG Viton vakuutustuotteilla ei ole sellaisia ominaisuuksia, että ne voitaisiin helposti erottaa Generali-yhtiön tällä hetkellä myymistä vakuutustoiminnoista.

Kantajat väittävät sitä vastoin, ettei sillä seikalla, että CG Viton perustaminen kuuluu Generalin ja Unicrediton väliseen laajempaan yhteistyöhön, ole merkitystä kahdesta syystä: ensinnäkin muut yhteistyömuodot ovat tällä hetkellä puhtaasti oletettuja ja niiden toteuttaminen tapahtuisi osapuolten tekemin sopimuksin, jotka esitettäisiin tarvittaessa toimivaltaisten fuusiokontrolliviranomaisten hyväksyttäviksi; toiseksi oletetut yhteistyömuodot eivät liity mitenkään CG Viton toimintaan, vaan ne liittyvät oletukseen siitä, että Generali ja Unicredito suosivat toisiaan pääasiallisten toimintojensa osalta.

Toisaalta CG Vita täyttää täysin toiminnallista itsenäisyyttä koskevan edellytyksen, koska sillä on riittävästi varoja, se tulee käyttämään myyntiverkostoa, joka perustuu rakenteisiin, joita sen osakkeita omistavilla rahoitusyhtiöillä on tarkoituksenaan asettaa sen käyttöön, samoin kuin aluksi 15 henkilöä käsittävää henkilökuntaa. Komission rajoittava suhtautuminen tältä osin aiheuttaa sen, että osapuolet joutuvat oikeudellisesti epäselvään tilanteeseen ilman että tämä on tarpeen markkinoiden suojelemiseksi mahdollisilta kilpailunrajoituksilta.

Lisäksi on todettava, että komission näkemyksessä, jonka mukaan toiminnallista itsenäisyyttä koskeva edellytys ei täyty, ei oteta huomioon vakuutusmarkkinoiden erityisluonnetta; näillä markkinoilla tarkastukset ja ennakkoluvat takaavat kyseisellä alalla toimivien yritysten itsenäisyyden ja maksukyvyyn.

Lopuksi kantajat vetoavat puuttuviin perusteluihin, sen perusteella, että komissio ei sulje pois toiminnallista itsenäisyyttä käytössään olevien tietojen perusteella vaan toteaa, ettei se pysty riittävällä todennäköisyydellä toteamaan tällaisen itsenäisyyden olemassaoloa. Jos komissio olisi sitä vastoin etukäteen ilmoittanut, että se epäili emoyhtiöiden panosten suuruutta ja kestoja, asianosaisilla olisi ollut mahdollisuus toimittaa lisätietoja ja mahdollisesti muuttaa sopimusta.

MD Foods Amban ym. 10.9.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-139/96)

(96/C 354/57)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

MD Foods Amba ja Danske Mejeriers Fællesorganisation ovat Kløvermælk Amban, Løgismose Produktion A/S:n, Mejeriselskabet Vesthimmerlandin, Nordex Food A/S:n, Sinai Landmejerin ja Sædager Andelsmejerin puolesta nostaneet 10.9.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana on asianajaja Georg Lett, avustajanaan asianajaja N. Scandamis, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Roland Assa, 1 rue J.-P. Brasseur.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- toteaa, että neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperäisnimitysten rekisteröinnistä 12 päivänä kesäkuuta 1996 annettu komission asetus (EY) N:o 1107/96⁽¹⁾ on pätemätön siltä osin kuin se koskee fetan rekisteröintiä suojattuna alkuperäisnimityksenä ja kumoaa asetuksen vastaavalta osin, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat esittävät seuraavat väitteet tukeakseen kumoamisvaatimustaan:

1. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92⁽²⁾ 2 artiklan 3 kohtaa ei voida soveltaa, vrt. perustamissopimuksen 173 artikla ja 184 artikla, mistä seuraa, että komission asetus (EY) N:o 1107/96, siltä osin kuin se koskee fetan rekisteröintiä, on annettu ilman toimivaltaa ja sitä annettaessa on siten rikottu olennaisia menettelymääräyksiä, vrt. perustamissopimuksen 173 artiklan 2 kohta tarkoitettulla tavalla:
  - Asetuksen (ETY) N:o 2081/92 2 artiklan 3 kohta on perustamissopimuksen 30 artiklan vastainen.
2. Asetusta (EY) N:o 1107/96 annettaessa on rikottu olennaisia menettelymääräyksiä, vrt. perustamissopimuksen 173 artiklan 2 kohta, minkä johdosta asetus on pätemätön siltä osin kuin se koskee fetan rekisteröintiä:
  - Kreikan lainsäädäntö on annettu liian myöhään, jotta feta voitaisiin rekisteröidä asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklan mukaisesti.

- Komissio ei ole tehnyt neuvostolle ehdotusta yleisnimistä ennen asetuksen (ETY) N:o 2081/92 voimaantuloa.
- Fetan osalta tuote-eritelmän tiedoksianto on puutteellinen.
- Hyväksytyjen valvontaelinten luettelon tiedoksianto on puutteellinen.
- Päättyessään, täyttääkö feta rekisteröinnin edellytykset, komissio ei ole noudattanut hyvää hallintotapaa.

3. Feta ei täytä asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 rekisteröinnille asetettuja vaatimuksia, ja fetan rekisteröinti on tämän johdosta ristiriidassa perustamissopimuksen määräysten täytäntöönpanon kanssa, vrt. perustamissopimuksen 173 artiklan 2 kohta:

- Feta on yleisnimitys,
- Nimitys feta ei täytä asetuksen (ETY) N:o 2081/92 2 artiklan 3 kohdassa muiden kuin maantieteellisten nimitysten rekisteröinnille asetettuja edellytyksiä.

4. Fetan rekisteröinti on ristiriidassa yhteisön oikeuden perustavanlaatuisten oikeusperiaatteiden kanssa ja tämän vuoksi myös perustamissopimuksen ja sen 6 artiklan sekä 40 artiklan 3 kohdan ja luottamuksensuojan periaatteen kanssa, vrt. perustamissopimuksen 173 artiklan 2 kohta:

- Se, että feta rekisteröidään kreikkalaisten tuottajien hyväksi suojatuksi alkuperäisnimitykseksi, merkitsee kantajien osalta sitä, että perustamissopimuksen 6 artiklassa ja 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua syrjintäkiellon periaatetta loukataan,
- Fetan rekisteröinti asetuksessa (EY) N:o 1107/96 loukkaa luottamuksensuojan periaatetta.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa vastaajan 19.1.1996 tekemän viraltapanoa koskevan kurinpitopäätöksen,
- kumoaa vastaajan 17.6.1996 tekemän nimenomaisen hylkäyspäätöksen vastaajan 5.3.1996 tekemästä valituksesta,
- velvoittaa Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa ensinnäkin perusteluvollisuuden rikkomiseen. Tältä osin hän esittää, että riidanalainen kurinpitopäätös perustuu Tribunal de première instance de Bruxellesin hänelle määräämään rangaistukseen, mutta että päätöksessä ei oteta huomioon tuomioistuimen rikosoikeudenkäynnissä kahteen eri otteeseen hyväksymiä lieventäviä asianhaaroja. Kantaja arvioi, että tämän vuoksi kurinpitoviranomainen ei ole noudattanut perusteluvollisuuttaan, joka edellyttää sen tutkivan kaikki merkitykselliset seikat ennen kuin se tekee ankarimman mahdollisen päätöksen viraltapanosta, ja että kurinpitoviranomainen on tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

Kantaja vetoaa myös siihen, että huolenpitovelvollisuutta on rikottu. Kantaja moittii kurinpitoviranomaista siitä, että se ei ole ottanut huomioon kantajan terveydentilaa, jonka vuoksi rikosasian tuomioistuin kuitenkin katsoi perusteluksi tuomita lyhyen vankeusrangaistuksen, joka määrättiin ehdollisena ainoan edellytyksen ollessa lääketieteellinen seuranta. Kantaja katsoo, että huolenpitovelvollisuuden kohtuullinen soveltaminen antaa perusteet sille, että ankaran viraltapanon sijasta määrättäisiin lievempi kurinpitoviraltapano.

Kantaja vetoaa vielä siihen, että kurinpitopäätöksessä loukataan hänen puolustautumisoikeuksiaan, koska päätöksen perustelukappaleissa viitataan kantajan "asenteeseen" moitteenaisten seikkojen "jälkeen", ilman että tälle esitettäisiin perusteeksi täsmällisiä tosiseikkoja.

(¹) EYVL N:o L 148, 21.6.1996, s. 1

(²) EYVL N:o L 208, 24.7.1992, s. 1

Y:n 16.9.1996 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-144/96)

(96/C 354/58)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Y on nostanut 16.9.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Gérard Collin, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.

Maria da Graça de Abreu 19.9.1996 Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan nostama kanne

(Asia T-146/96)

(96/C 354/59)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Maria da Graça de Abreu, kotipaikka Luxemburg, on nostanut 19.9.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure ja Ariane

Tornel, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa yhteisöjen tuomioistuimen tekemän päätöksen kantajan nimittämisestä palkkaluokan C 4 konekirjoittajan virkaan, siltä osin kuin kantajan palkkataso määriteltiin kyseisen palkkaluokan palkkatasolle 3,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on yhteisöjen tuomioistuimen virkamies, kiistää nimittävän viranomaisen tekemän päätöksen, jolla kantaja nimitettiin palkkaluokan C 4 palkkatason 3 koeajalla olevaksi virkamieheksi.

Alunperin vastaajana oleva toimielin oli palkannut kantajan palkkaluokan C 4 väliaikaiseksi toimenhaltijaksi, ja hänet oli ylennetty 15.7.1993 palkkaluokkaan C 3 palkkatasolle 4. Kun kantaja oli otettu yleisen kilpailun EUR/C/22 soveltuvien hakijoiden luetteloon, hänet hyväksyttiin lopulta kanteen kohteena olevalla päätöksellä koeajalle. Siten käy ilmi, että vaikka kantaja otettiin palvelukseen, häntä ei nimitetty koeajalla olevaksi virkamieheksi siihen palkkaluokkaan, joka hänellä oli ennen nimitystään.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neuvoston asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 3947/92 lainvastaisuuteen, siltä osin kuin asetuksen 8 artiklan mukaan väliaikainen toimenhaltija nimitetään virkamieheksi palkkaluokassaan, jotta hänen entinen palkkatasonsa säilyy. Kantajan mukaan kyseinen nimitysjärjestelmä:

- rankaisee väliaikaisia toimenhaltijoita, jotka on ylennetty ansioidensa perusteella, verrattuna heidän vähemmän ansioituneisiin kollegoihinsa, jotka säilyttävät ikälisänsä;
- loukkaa periaatetta kutsumuksesta tiettyyn uraan, koska järjestelmässä ei noudateta veloitetta rohkaista ylennysten kautta ansioituneimpien, pätevimpien ja kokeneimpien väliaikaisten toimenhaltijoiden ammatillisia pyrkimyksiä; ja
- loukkaa myös hyvän hallinnon periaatetta, koska väliaikaisten toimenhaltijoiden uranäkymiä vähennetään siinä tilanteessa, että heidät ylennettäisiin, mikä johtaa pätevimpien ja tehokkaimpien toimenhaltijoiden motiivoinnin pienenemiseen.

Howard Bathon 19.9.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-147/96)

(96/C 354/60)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Howard Batho, kotipaikka Kraainem (Belgia), on nostanut 19.9.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demasure ja Ariane Tornel, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa nimittävän viranomaisen päätöksen sijoittaa kantaja palkkaluokkaan A 7 tutkittuaan uudelleen tämän hallinnollisen aseman,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla vahvistetaan hänen sijoittamisensa palkkaluokkaan A 7, kun hänet nimitettiin koeajalla olevaksi virkamieheksi yleisen kilpailun COM/A/762 perusteella tehdystä soveltuvien hakijoiden luettelosta. Kantaja oli ennen tähän virkaan nimittämistään työskennellyt vastaajana olevan toimielimen palveluksessa komennuksella olevana kansallisena asiantuntijana, väliaikaisena toimenhaltijana ja ylimääräisenä toimenhaltijana. Viimeksi mainittujen tehtävien osalta hänet oli sijoitettu palkkaluokkaan A 5 palkkatasolle 3 hänen ammattikokemuksensa perusteella. Kantaja oli tehnyt nimittämisestään palkkaluokkaan A 7 ensimmäisen valituksen, josta oli tehty nimenomainen hylkäävä päätös, josta tuli myöhemmin lopullinen. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-17/95, Alexopoulou vastaan komissio, 5.10.1995 antaman tuomion perusteella kantaja teki hänen sijoittamistaan palkkaluokkaan A 7 koskevasta päätöksestä oikaisuvaatimuksen. Tämän vaatimuksen hylkääminen on tämän riitaasian kohteena.

Kantaja väittää vaatimustensa tueksi, että on tehty ilmeinen harkintavirhe. Kantaja korostaa tältä osin sitä tosiseikkaa, että hänet on otettu palvelukseen koeajalla olevaksi virkamieheksi hoitamaan tehtävää, jota hän oli hoitanut ensin palkkaluokkaan A 5 kuuluvana väliaikaisena toimenhaltijana ja sitten ylimääräisenä toimenhaltijana. Koska hänet on otettu palvelukseen tätä tehtävää hoitamaan ja koska hän on tällä välin saanut viisi vuotta ja 11 kuukautta lisää ammatillista kokemusta, komissio ei voi hänen mielestään väittää, että yksikön erityisten tarpeiden perusteella ei enää ole tarpeen ottaa palvelukseen erityisen pätevää toimenhaltijaa riidanalaisen tehtävän hoitamiseen.

Kantaja väittää, että hänellä oli palvelukseensa ottamisen hetkellä joka tapauksessa poikkeuksellinen pätevyys, jonka perusteella hänellä on asiassa Alexopoulou annettun tuomion mukaisesti oikeus tulla sijoitetuksi ura-alueen ylempään palkkaluokkaan.

Ernesto Brognierin 20.9.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-148/96)

(96/C 354/61)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Ernesto Brognieri, kotipaikka Barasso (Italia), on nostanut 20.9.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Eric Boigelot, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Louis Schiltz, 2 rue du Fort Rheinsheim.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa

- kumoaa 28.11.1995 tehdyn päätöksen, jolla nimittävä viranomais ilmoitti kantajalle, että se vahvistaa 22.2.1993 tehdyn päätöksen, jolla kantaja siirrettiin palokunnan vuorotyöstä, ja että hän ei voi päästä takaisin työskentelemään palokuntaan edes päivävuoroon,
- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle korvauksena henkisestä kärsimyksestä 2 000 000 Italian liiraa laillisine 8 prosentin vuotuisine korkoineen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksestä koko määrän maksamiseen asti,
- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle vahingonkorvauksen, joka vastaa määrää, jonka kantaja olisi saanut korvauksena vuorotyöstä riidanalaisen, 28.11.1995 päivätyn päätöksen tekemisestä hänen hallinnollista tilannettaan koskevan säännönmukaisen ja laillisen päätöksen tekemiseen asti lisätynä 8 prosentin vuotuisilla viivästyskoroilla 22.2.1996 lähtien, jolloin kantaja esitti vaatimuksensa,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on vastaajan palveluksessa Ispran yhteisen tutkimuskeskuksen palomiehenä, on sama kuin asian T-583/93 kantaja; tässä asiassa annettiin 8.6.1995 tuomio, jolla kumottiin nimittävän viranomaisen 22.2.1993 tekemä päätös, jolla kantaja oli siirretty palokunnan vuorotyöstä. Tämä kanne on nostettu vastaajana olevan toimielimen päätöksestä, jolla on vahvistettu mainittu 22.2.1993 tehty

päätös huolimatta siitä, että sen oli edellä mainitussa tuomiossa todettu olevan pätemätön.

Kantaja vetoaa väitteidensä tueksi henkilöstösääntöjen 26 ja 35 artiklaan ja perustamissopimuksen 176 ja 179 artiklaan sekä yleisiin oikeusperiaatteisiin kuten siihen, että lopullinen tuomio, johon ei voida hakea muutosta, on oikeusvoimainen. Kantajan mielestä riidanalaisessa päätöksessä ei ole noudatettu 8.6.1995 annetun tuomion tuomiolauselmaa, koska siinä on vahvistettu kumottu päätös ja jätetty ottamatta huomioon tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimet ja tuomion välttämättömät seuraukset.

Kantaja arvioi tältä osin, että nimittävä viranomais ei ole tehnyt riidanalaista päätöstä yksikön edun tai järjestelyn takia; kyse on harkintavallan väärinkäytöstä ja peitellystä kurinpitotoimesta kantajaa kohtaan.

Kantaja moittii vastaajaa lopuksi siitä, että hänen henkilökansiossaan ei ole kaikkia hänen hallinnollista tilannettaan koskevia asiakirjoja, koska komission väitteidensä tueksi esittämiä seikkoja ei ole ilmoitettu kantajalle, eikä niitä ole liitetty hänen henkilökansioonsa, mikä osoittaa, että on olemassa rinnakkainen henkilökansio.

Austin Rowanin 24.9.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-150/96)

(96/C 354/62)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Austin Rowan, kotipaikka Overijse, on nostanut 24.9.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Marc-Albert Lucas, Liège, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Evelyne Korn, 21, rue de Nassau.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa

- kumoaa 25.10.1995 tehdyn komission päätöksen, jolla komissio päätti kantajan sijoittamisesta palkkaluokkaan B 5, ja tarvittaessa myös 19.6.1996 tehdyn komission päätöksen, jolla kantajan 20.2.1996 tekemä valitus hylättiin,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on palkkaluokkaan B 4 kuuluva komission virkamies, riitauttaa nimittävän viranomaisen kieltäytymisen siirtää hänet palkkaluokkaan B 5 hänen siirtyessään

työskentelemään petosten vastaiseen koordinaatioyksikköön (UCLAF).

Väitteidensä tueksi kantaja ilmoittaa omaavansa poikkeuksellista erityistietämystä tehtävälallaan. Tämä ammattikokemus on hankittu Irlannin tullihallinnossa ja komission väliaikaisena toimenhaltijana UCLAFissa.

Kantaja vetoaa aluksi siihen, ettei asiassa T-17/95, Alexopoulou, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 5.10.1995 antaman tuomion perusteella kehittyneitä oikeusoppia ole otettu huomioon. Kantaja näet katsoo, että tässä tuomiossa tarkoitettu erityisten ja poikkeuksellisten pätevydenosoitusten edellytys täyttyy. Kantajan mukaan nimittävä viranomais on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, koska se ei ole soveltanut hänen tapaukseensa henkilöstösäännön 31 artiklan 2 kohdan mukaista poikkeusta.

Kantajan mukaan komissio on riidanalaisessa päätöksessään vedonnut ainoastaan yleisiin perusteisiin eli omaan vakiintuneeseen käytäntönsä palkkamisesta tiettyyn peruspalkkaluokkaan myös erityisaloilla sekä henkilöstösäännön 27 artiklaan, jossa komissiolle asetetaan erittäin korkeat palvelukseen ottamisen vaatimukset, ottamatta millään tavalla kantaa kantajan valituksessaan esittämiin konkreettisiin ja tarkkoihin väitteisiin.

Lopuksi kantaja vetoaa huolenpitovelvollisuuden periaatteen loukkaamiseen sen vuoksi, että vastaajan on kohdellut häntä epäoikeudenmukaisesti joihinkin sellaisiin hänen työtovereihinsa nähden, jotka oltuaan väliaikaisia toimenhaltijoita ovat saaneet säilyttää palkkaluokkansa, kun heidät on nimitetty vakinaisiksi virkamiehiksi. Tämä tilanne johtui siitä, että kantaja suostui tekemään erityisen ahkerasti työtä voidakseen edelleen hoitaa tehtäviään ja menestyi myös yleisessä kilpailussa vuonna 1991, kun taas muille työtovereille annettiin mahdollisuus osallistua vähemmän vaativaan, vakinaistamista koskevaan kilpailuun vuoden 1992 lopussa / vuoden 1993 alussa, vaikka nämä eivät kantajan mukaan olleet työskennelleet yhtä ahkerasti kun hän.

Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH:n ja C. H. Boehringer Sohn Limited Partnershipin 2.9.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-152/96)

(96/C 354/63)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH ja C. H. Boehringer Sohn Limited Partnership ovat nostaneet 2.9.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantajan edustajat ovat asianajajat Denis Waelbroeck, ja Denis Fosselard, Liederkerke Wolters Waelbroeck & Kirkpatrick, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt & Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- toteaa EY:n perustamissopimuksen 184 artiklan mukaisesti, että direktiivi 96/22/EY on lainvastainen siltä osin kuin siinä kielletään hyötyeläinten hoitoon tarkoitettujen beta-agonisteja sisältävien eläinlääkkeiden saattaminen markkinoille ja että sitä ei tästä syystä voida käyttää perusteena asetuksessa (EY) N:o 1312/96 säädetyille rajoituksille,
- kumoaa asetuksen (EY) N:o 1312/96 siltä osin kuin siinä rajoitetaan klenbuterolin osalta sallittujen eläinlääkkeiden enimmäismäärät koskemaan tiettyä terapeutista käyttöä, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteessa vaaditaan 8 päivänä heinäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1312/96 (EYVL N:o 170, 9.7.1996, s. 8) kumoamista siltä osin kuin siinä rajoitetaan klenbuteroli-hydrokloridin osalta sallittujen eläinlääkkeiden enimmäismäärät koskemaan tiettyä terapeutista käyttöä lehmillä ja hevoseläimillä.

Kantajat väittävät, että komissio on perustellut tätä rajoitusta yksinomaan sillä, että 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/22/EY (EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 3) kielletään klenbuterolin käyttö kotieläimillä, lukuun ottamatta erityistä terapeutista käyttöä hevoseläimillä ja lehmillä. Kantajat väittävät, että kyseisen direktiivin säännökset ovat EY-oikeuden vastaisia, kuten asiassa T-125/96 on osoitettu (EYVL N:o C 318, 26.10.1996, s. 15). Näin ollen ne vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, ettei näitä säännöksiä sovelleta tässä tapauksessa.

Tällä perusteella kantajat katsovat, ettei riidanalaisille säännöksille ole minkäänlaisia asianmukaisia perusteita, joten riidanalainen asetus ei täytä EY:n perustamissopimuksen 190 artiklassa määrättyjä edellytyksiä.

Lisäksi kantajat katsovat, että riidanalaisen asetuksen säännökset estävät niitä ilman pätevää syytä valmistamasta ja saattamasta markkinoille suurinta osaa niiden klenbuterolia sisältävistä eläinlääkkeistä, vaikka niillä on asianmukaiset luvat näiden tuotteiden markkinoille saattamiseen, kuten asiaa koskevissa EY:n säännöksissä edellytetään.

Union Carbide Corporationin 2.10.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-153/96)

(96/C 354/64)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Union Carbide Corporation on nostanut 2.10.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Brian Hartnett, Irlannin asianajajayhteisö, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt & Medernach, postilokero 39.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa kokonaan tai osittain komission asiassa Shell vastaan Montecatini tekemän päätöksen K/96 1035 lopull. ja
- velvoittaa komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajayrityksellä on toimintaa monella eri alueella ja yhdessä Shell Oilin kanssa sillä on yhteisyritys, joka myy lisenssejä kantajan Unipol PP-teknoologiaan; kantaja riitauttaa komission päätöksen K/96 1035 lopull. Tämän päätöksen tarkoituksena on muuttaa komission päätöstä 94/811/EY, jossa todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi sopimus, jolla perustettiin Royal Dutch Shell Group -yritysrhyhmään kuuluvaan Shell Petroleum N.V:n (jäljempänä Shell) ja Montecatinin tytäryrityksen Montedison Nederland N.V:n (jäljempänä Montedison) välinen yhteisyritys Montell, jonka liiketoiminta perustuu polyolefiiniin ja polypropeenin (jäljempänä PP) sekä muiden polyolefiiniryhmän orgaanisten kemikaalien teknoologiaan ja tuotantolaitoksiin (asia nro IV/M.269). Kantaja on EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan sekä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 43 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen perusteella nostanut kumoamiskanteen, jonka kohteena on päätös 94/811/EY (asia T-322/94, Union Carbide v. komissio, EYVL N:o C 380, 31.12.1994, s. 17).

Komission 24.4.1996 tekemän päätöksen K/96 1035 lopull. tarkoituksena on poistaa ne ehdot ja velvoitteet, jotka komissio liitti päätökseen 94/811/EY. Komissio katsoi, että ottaen huomioon UCC:n ja Shell Oilin lisenssitoiminnan vuoksi tehty Shell Oilin varojen siirtäminen UCC:lle, päätöksen 94/811/EY 116 artiklan teknologiasitoutuminen ei ollut enää tarpeen, minkä vuoksi Shellin ja Montedisonin yhteenliittymä voitiin todeta yhteismarkkinoille soveltuvaksi ilman lisäehtoja tai -velvoitteita.

Kantaja väittää, että komissio on menetellyt ilmeisen virheellisesti, kun

- se ei ole huolehtinut velvollisuudestaan panna täytäntöön päätöksen 94/811/EY hyväksymisehtoja, jotka se nyt aikoi poistaa,
- se ei ole huolehtinut velvollisuudestaan todeta kantajan esittämien todisteiden perusteella, että päätökseen 94/811/EY liitettyjä ehtoja ei ole noudatettu, minkä vuoksi sillä ei ollut toimivaltaa poistaa näitä ehtoja,
- se totesi, että Montellilla ei ole fusiokontrolliasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua määräävää markkina-asemaa PP-teknoLOGIAN maailmanmarkkinoilla,
- se totesi, että Montellilla ei ole fusiokontrolliasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua määräävää markkina-asemaa PP-teknoLOGIAN Länsi-Euroopan markkinoilla.

Kantaja katsoo myös, että komissiolla ei ole toimivaltaa muuttaa fusiokontrolliasetuksen perustuvia päätöksiään ja että päätös K/96 1035 lopull. on sen vuoksi tehty ilman toimivaltaa (ultra vires).

Lopuksi kantaja väittää, että komission päätös on virheellinen, koska se on tehty olennaisia menettelymääräyksiä rikkomalla.

Christiane Chvatalin ym. 8.10.1996 Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan nostama kanne

(Asia T-154/96)

(96/C 354/65)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Christiane Chvatal, Jean-Yves Delaval, Jean Demaeght, Giovanna Dragoni, John Hambly, Marc Kemmerling-Laleure, Kirsten Lammar, Théo Lippert, Antoinette Losch, Angus Mackay, Kaj Østergaard, Maureen Russell, Yvette Schroeder-Goerens, Ulrike Sinter, Aristides Vlachos ja Hans Weller, kaikkien kotipaikka Luxemburg, ovat nostaneet 8.10.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan. Kantajien edustajat ovat asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure ja Ariane Tornel, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa Fiduciaire Myson SARL, 30, rue Cessange.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- toteaa 17.11.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom, EHTY) N:o 2688/95 lainvastaiseksi, koska sen soveltamisala on rajoitettu koskemaan vain Euroo-

pan parlamentissa työskenteleviä Euroopan yhteisöjen virkamiehiä, ja siten

- kumoaa yhteisöjen tuomioistuimen päätöksen, jolla on hylätty kantajien vaatimus lisätä nimensä niiden henkilöiden luetteloon, jotka ovat ilmaisseet kiinnostuksensa saada päätös virkasuhteensa lopullisesta päättymisestä Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisen yhteydessä,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat väittävät, että heidän vaatimustensa hylkäämistä koskevat päätökset ja siltä osin kuin on tarpeen, heidän valitustensa hylkäämistä koskevat päätökset ovat lainvastaisia, koska niissä sovelletaan jo itsessään lainvastaista asetusta, eli Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisen vuoksi toteutettavista Euroopan yhteisöjen virkamiesten virkasuhteiden lopullista päättymistä koskevista erityisistä toimenpiteistä 17 päivänä marraskuuta 1995 annettua neuvoston asetusta (EY, Euratom, EHTY) N:o 2688/95. Kantajien mukaan tämä asetusta on lainvastainen, koska sitä sovelletaan ainoastaan Euroopan parlamentissa työskenteleviin Euroopan yhteisöjen virkamiehiin.

Kantajat katsovat näet, että tällä asetuksen soveltamisalan rajoittamisella rikotaan sulautumissopimuksen 24 artiklaa, EY:n perustamissopimuksen 210 artiklaa, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen C artiklaa ja henkilöstösääntöjen 1 artiklaa, joissa määrätään yhteisön hallinnon yhtenäisyyttä koskevasta periaatteesta. Sillä loukataan myös virkamiesten yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatetta, koska sen seurauksena samassa asemassa olevia virkamiehiä kohdellaan eri tavoin.

Kantajat väittävät toiseksi olennaisia menettelymääräyksiä rikotaan ja erityisesti, että henkilöstösääntöjen 10 artiklassa ja sulautumissopimuksen 24 artiklassa määrättyä henkilöstösääntöjen muuttamista koskevaa menettelyä ei ole noudatettu siltä osin kuin komission esitystä, jonka perusteella riidanalainen asetusta on annettu, ei ole annettu henkilöstösääntökomitean tai Euroopan parlamentin tai yhteisöjen tuomioistuimen tai tilintarkastustuomioistuimen käsiteltäväksi.

Kantajat vetoavat kolmanneksi EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan mukaisen perusteluvollisuuden noudattamatta jättämiseen korostaen, että ainoa perustelu, joka sisältyy asetuksen perustelukappaleisiin ja jolla riidanalaista rajoittamista on perusteltu, on virheellinen.

Kantajat katsovat lopuksi, että kyseinen asetusta on seurausta tarkoituksellisesta tahdosta suosia yhtä toimielintä muiden toimielinten ja yksikön edun kustannuksella; tällöin kyse on harkintavallan väärinkäytöstä.

Mainzin kaupungin 9.10.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-155/96)

(96/C 354/66)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Mainzin kaupunki, Saksan liittotasavalta, on nostanut 9.10.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehet ovat asianajajat Martin Heidenhain, Bernhard Maassen, Cord-Georg Hasselmann ja Horst Satzky, asianajotoimisto Hengeler, Mueller, Weitzel ja Wirtz, Berliini, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o asianajaja Jean Hoss, asianajotoimisto Elvinger, Hoss & Prussen, 15, Côte d'Eich.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa komission 17.7.1996 tekemän päätöksen, joka koskee Mainzin kaupungin myöntämää valtion tukea Grundstücksverwaltungsgesellschaft Fort Malakoff Mainz GmbH & Co. KG:lle (valtion tuki nro C 64/94, ex NN 2/93);

- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa Euroopan yhteisöjen komission 17.7.1996 tekemän päätöksen, jolla tämä vahvisti, että Mainzin kaupungissa sijaitsevan tontin myynti Grundstücksverwaltungsgesellschaft Fort Malakoff Mainz GmbH & Co. KG:lle, joka on Siemens AG / Siemens Nixdorf Informationsysteme AG:n tytäryhtiö, markkinahintaa alemmalla hinnalla on 4 904 725 Saksan markan suuruinen EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion tuki. Tuki on lainvastainen, koska se on annettu vastoin EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohtaa. Tämän lisäksi tuki ei sovellu yhteismarkkinoille, koska se ei täytä 92 artiklan 2 ja 3 kohdassa poikkeuksille ja poikkeusluville määrättyjä edellytyksiä.

Kantaja toteaa, että Euroopan yhteisöjen komission päätös tosin on osoitettu Saksan liittotasavallalle, mutta päätös koskee kantajaa suoraan väitettynä tuen myöntäjänä, sillä jos päätös pidetään voimassa, se on velvollinen perimään takaisin maksetun tuen.

Kantaja toteaa edelleen, että sovittu kauppahinta on sellainen, jollaisia maksetaan vastaavista tonteista, jotka sijaitsevat vastaavilla alueilla ja joiden ominaisuudet ovat vastaavia; tämä on vahvistettu myös riippumattomassa asiantuntijalausunnossa. Kyseessä ei siis ole valtion tuki Fort Malakoffille. Tonttikaupan sopimuspuolten sopimus on taloudellisesti kannattava kompromissi, jollaisia myös muut liike-elämän sopimuskumppanit tekevät. Riitautetun päätöksen oikeudellisenä perustana ei siis voi olla EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohta, joten sen on todettava olevan pätemätön. Päätöstä ei myöskään ole

perusteltu kyllin selvästi ja yksiselitteisesti EY:n perustamis-
sopimuksen 190 artiklassa määrättyllä tavalla.

**Claus Jensenin 9.10.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota
vastaan nostama kanne**

(Asia T-156/96)

(96/C 354/67)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Claus Jensen, kotipaikka Waterloo (Belgia), on nostanut 9.10.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Marc-Albert Lucas, Liège, ja prosessi-osoite Luxemburgissa asianajajotoimisto Evelyne Korn, 21, rue de Nassau.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- määrää ryhdyttäväksi perusteluissa ehdotettuihin asian selvittämistoimiin,
- kumoaa vastaajan päätöksen perä kantajalta takaisin tälle maksetun asettautumiskorvauksen määrä pidättämällä osa korvauksen määrästä kantajan erorahasta ja antamalla lopusta veloituskorvaus, joka annettiin kantajalle tiedoksi eläkkeitä ja suhteita eläkkeelle siirtyneisiin työntekijöihin hoitavan yksikön päällikön 13.11.1995 päivätyllä kirjeellä, jonka kantaja vastaanotti 23.11.1995,
- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle vahingonkorvausta kantajan saamaa asettautumiskorvausta vastaava määrä eli 565 976 Belgian frangia, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on komissiossa toimiva tanskalainen hallintovirkamies, riitauttaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jossa määrätään palautettavaksi ne määrät, jotka maksettiin kantajalle ennalta asettautumiskorvauksena tämän tullessa komission tanskalaisen jäsenen kabinetin palvelukseen, sen vuoksi, että hänen palvelussopimuksensa on purettu ja hänet on nimitetty kansalliseksi asiantuntijaksi.

Kantaja huomauttaa ensinnäkin, että vastaajana olevan toimielimen toimivaltainen yksikkö oli kiistattomasti vakuutellut hänelle useasti, että kyseisiä ennalta maksettuja summia oli pidettävä lopullisesti saatuina, vaikka kantajan pitäisi lähteä siitä kabinetista, jossa hän toimi. Kantaja täsmentää tältä osin, että hän oli kyseisen summan suuruus huomioon ottaen itse pyytänyt hallintoviranomaiselta tällaisia vakuutteluja ja että asiasta vastaavalta yksiköltä oli kulunut yli vuosi mahdollisen virheen havaitsemiseen.

Kantaja vetoaa ensinnäkin siihen, että Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 45 artiklaa ja henkilöstösääntöjen 85 artiklaa on rikottu, koska aiheettomasti maksetun määrän palauttamisen edellytykset eivät ole täyttyneet tässä tapauksessa. Komissio ei näet ole maksanut korvausta virheellisesti, vaan se on kaikista asiaan liittyvistä seikoista tietoisena maksanut korvauksen sen käytännön mukaisesti, jossa se oli ottanut käyttöön ennakkomaksujärjestelmän, johon liittyi mahdollisuus periä maksetut summat takaisin tietyillä edellytyksillä. Toiseksi kantaja ei ollut menetellyt vilpillisesti, koska hallintoviranomaisen mukaan maksu ei ollut aiheeton kyseisenä hetkenä eikä kantajan tämän vuoksi voida katsoa olleen tietoinen minkäänlaisesta virheellisyydestä. Kantaja arvioi tältä osin, että henkilöstösääntöjen 85 artiklaa lienee tulkittava niin, että sen perusteella vilpallinen mieli on mahdollista vain, jos henkilö on tietoinen väärästä perusteesta. Komissio ei kuitenkaan missään tapauksessa ole kantajan mukaan osoittanut, että kantaja mukaan osoittanut, että kantaja olisi tässä tapauksessa silloin, kun asettautumiskorvaus maksettiin hänelle, ollut tietoinen siitä, että kyseessä oli väärällä perustella tapahtuva korvauksen maksu tai maksu, joka tulee lopulliseksi vasta tiettyjen edellytysten täyttyessä.

Lisäksi kantaja vetoaa Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 24 artiklaan ja esittää, että ennakkomaksujärjestelmä ei ole tämän säännöksen mukainen. Kantajan mukaan tässä artiklassa veloitetaan hallintoviranomainen tekemään lopullinen päätös oikeudesta korvaukseen palveluksessaolon ennakoitun keston perusteella silloin, kun virkamies tai muuhun henkilöstöön kuuluva tulee palvelukseen. Kyseisten ehtojen 24 artiklan mukaan ei siis ole mahdollista, että hallintoviranomainen voisi ensin tehdä ainoastaan väliaikaisen päätöksen ja että se myöhemmin voisi tehdä lopullisen päätöksen palveluksessaolon tosiasiallisen keston perusteella.

**Yhdistettyjen asioiden T-454/93, T-456/93 ja T-457/93⁽¹⁾
poistaminen rekisteristä**

(96/C 354/68)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 2.10.1996 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu yhdistetyt asiat T-454/93, T-456/93 ja T-457/93, Elders Trading Limited ja Paterson Elders (Produce) Limited, Barretts & Baird (Wholesale) Limited, FMC plc, FMC (Meat) Limited, D. T. Duggins Limited, Marshall (Lambert-hurst) Limited, Montelupo Ltd ja North Devon Meat Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 290, 6.11.1992

Asian T-221/95⁽¹⁾ osittainen poistaminen rekisteristä
(96/C 354/69)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen laajennetun jaoston puheenjohtajan 7.10.1996 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asiassa T-221/95, Endemol Entertainment Holding B.V. ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, kantajien joukosta Compagnie Luxembourgeoise de Télédiffusion S.A., N.V. Verenigd Bezit VNU, RTL4 S.A. ja Veronika Omroep Organisatie.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 64, 2.3.1996

Asian T-37/96⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(96/C 354/70)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen laajennetun jaoston puheenjohtajan 24.9.1996, antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekiste-

ristä on poistettu asia T-37/96, Luftfartsfunktionærerne vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 145, 18. 5. 1996

Asian T-52/96⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(96/C 354/71)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen laajennetun jaoston puheenjohtajan 14.10.1996 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-52/96, Sogecable S.A. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 180, 22.6.1996